

บทที่ 4

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง “ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่ม ” โดยมุ่งศึกษาข้อมูลจากผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญเฉพาะที่ต้องโทษคุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและประเมินผลอย่างเป็นระบบจากแบบสอบถาม จำนวน 250 ชุด และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกอีกจำนวน 10 ราย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านตัวผู้กระทำผิด ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 3 การกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 5 ข้อมูลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ซึ่งจะได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุปัจจุบัน

ตารางที่ 3 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุปัจจุบัน

อายุปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 - 25 ปี	186	74.4
25 ปีขึ้นไป	64	25.6
รวม	250	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 มีอายุปัจจุบัน 18 - 25 ปีและมีอายุปัจจุบันตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 โดยผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีอายุน้อยที่สุดคือ 21 ปีและมีอายุสูงสุดคือ 28 ปี ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่างคือ 24.3 ปี

2. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุขณะกระทำความผิด

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุขณะกระทำความผิด

อายุขณะกระทำความผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 - 21 ปี	184	73.6
22 - 25 ปี	66	26.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุโดยเฉลี่ยขณะกระทำคามผิด 19.99 ปี และสามารถจำแนกช่วงอายุขณะกระทำผิดเป็นสองช่วงโดยที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 และมีช่วงอายุระหว่าง 22-25 ปี มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 จะสังเกตได้ว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มสาวใหญ่ที่กระทำคามผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญมีอายุในช่วง 18-21 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงวัยรุ่นในตอนต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ทำให้เกิดความสับสนในพฤติกรรมและการตัดสินใจอีกทั้งเป็นช่วงที่มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อาจส่งผลให้กล้าที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ผิดทำนองคลองธรรมได้ในลักษณะรวดเร็วหรือชั่วคราว เพราะไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

3. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคเหนือ	28	11.2
ภาคกลาง	113	45.2
ภาคใต้	18	7.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	39	15.6
ภาคตะวันออก	24	9.6
กรุงเทพมหานคร	28	11.2
รวม	250	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาจากภาคกลางซึ่งมีจำนวนถึง 113 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 อันดับรองลงมาได้แก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 อันดับต่อมานั้นคือภาคเหนือและประชากรที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 อันดับต่อมาเป็นภาคตะวันออกมีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ส่วนในอันดับสุดท้ายเป็นภาคใต้ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 เท่านั้น

4. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พุทธ	219	87.6
คริสต์	14	5.6
อิสลาม	17	6.8
รวม	250	100

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ซึ่งมีจำนวนถึง 219 คนคิดเป็นร้อยละ 87.6 ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ประชากรส่วนใหญ่ในประเทศนับถือศาสนาพุทธอย่างแพร่หลาย ส่วนอันดับสองรองลงมาคือศาสนาอิสลาม มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และอันดับสุดท้ายคือ ศาสนาคริสต์ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

5. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	197	78.8
สมรส	53	21.2
รวม	250	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด โดยมีจำนวนถึง 197 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 ส่วนผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่สมรสแล้วมีเพียง 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 เหตุที่ข้อมูลปรากฏเช่นนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีอายุขณะกระทำความผิดไม่เกิน 25 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ยังไม่พร้อมที่จะแต่งงานหรือมีคู่สมรส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตร

ตารางที่ 8 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	216	86.4
มีบุตรคนเดียว	28	11.2
มีบุตรตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป	6	2.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดยังไม่มีบุตร โดยมีจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 และมีบุตรคนเดียว มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ส่วนมีบุตรมากกว่าหนึ่งคนมีเพียงจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 เท่านั้น ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 78.8 มีสถานภาพโสด

7. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6	146	58.4
ตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไป	104	41.6
รวม	250	100

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับการศึกษาภาคบังคับ คือมีการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งหมายความรวมถึงประชากรที่ไม่เคยได้รับการศึกษาเลย จากการศึกษาประชากรที่มีการศึกษามีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 ส่วนประชากรที่ได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไป มีจำนวน 104 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 41.6

8. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	45	18
รับราชการ	11	4.4
ค้าขาย	23	9.2
รับจ้าง	140	56
ทำนา ทำสวน ทำไร่	31	12.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งมีจำนวนถึง 40 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ในการศึกษาครั้งนี้ หมายความรวมถึงกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ด้วย โดยมีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18 อันดับต่อมาประกอบอาชีพ ทำนา ทำสวน ทำไร่ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบอาชีพค้าขายมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

9. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว

ตารางที่ 11 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัว

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4,710 บาท	145	58
ตั้งแต่ 4,710 บาทขึ้นไป	105	42
รวม	250	100

จากตารางที่ 11 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ด้วยมีรายได้ขั้นต่ำตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกำหนดไว้ คือ ต่ำกว่า 4,710 บาท มีจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 58 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างในระดับสูงกล่าวคือ ตั้งแต่ 4,710 บาทขึ้นไป มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 42

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน้าที่รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัว

ตารางที่ 12 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน้าที่รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัว

หน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	133	53.2
ไม่มี	117	46.8
รวม	250	100

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 มีหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัว ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชายฉกรรจ์ซึ่งมีภาระ หน้าที่จะต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวและกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำไม่มีหน้าที่ในการศึกษา เล่าเรียน จึงต้องออกมาทำงานหาเลี้ยงครอบครัวแทน มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 117 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.8 เท่านั้น ที่ไม่มีหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

11. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาระหนี้สิน

ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาระหนี้สิน

ภาระหนี้สิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีภาระหนี้สิน	84	33.6
ไม่มีภาระหนี้สิน	166	66.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สิน กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 ที่ไม่มีภาระหนี้สินของตนเอง แต่ทั้งนี้ไม่หมายความว่ารวมถึงภาระหนี้สินของผู้ปกครอง บิดามารดาหรือภาระหนี้สินของครอบครัว ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะหนี้สินของตนเองเท่านั้น สำหรับสาเหตุที่ข้อมูลปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ยังมีสถานภาพโสดและอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน มิได้ประกอบธุรกิจการงานอื่นใด ทำให้ยังไม่ต้องกู้ยืมจากผู้อื่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินเป็นของตนเองนั้น มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.2 ปัจจัยด้านตัวผู้กระทำผิด ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

1. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย

ตารางที่ 14 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย

บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่คนเดียว	22	8.8
ภรรยา	27	10.8
ญาติพี่น้อง	72	28.8
เพื่อน	49	19.6
บิดา - มารดา	56	22.4
อื่น ๆ	24	9.6
รวม	250	100

จากตารางที่ 14 พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากพักอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง โดยมีจำนวนถึง 72 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 อันดับรองลงมาคือ บิดา - มารดา มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 อันดับต่อมาคือ เพื่อน มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และมีกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับภรรยาจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่พักอยู่คนเดียวมีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ส่วนของอื่น ๆ คือ กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับนายจ้างและพวกเร่ร่อน โดยมีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

2. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วย

ตารางที่ 15 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยรวมอยู่ด้วย

จำนวนสมาชิกที่พักอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนเดียว	12	4.8
2 คน	15	6
ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	223	89.2
รวม	250	100

ตารางที่ 15 เป็นตารางแสดงจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยรวมอยู่ด้วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับครอบครัวหรือญาติพี่น้อง โดยมีจำนวนสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีจำนวนถึง 223 คน คิดเป็นร้อยละ 89.2 ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของครอบครัวในประเทศไทยมีลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ กล่าวคือ สมาชิกในครอบครัวรวมถึงญาติพี่น้องจะพักอาศัยอยู่ร่วมกัน ส่วนจำนวนสมาชิกที่พักอาศัยรวมอยู่ด้วยมีจำนวน 2 คนนั้น จากการศึกษาที่มีจำนวนเพียง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภรรยา และกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่คนเดียวมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 นับว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พักอาศัยอยู่คนเดียว จากการสำรวจพบว่า สาเหตุที่ทำให้ต้องอยู่เพียงลำพังคนเดียวเนื่องจากสมาชิกทั้งหมดในครอบครัวเสียชีวิตและอีกส่วนหนึ่งได้แยกตัวออกมาจากครอบครัวเพื่อหางานทำในเมือง

3. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 16 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รักใคร่เข้าใจกันดี	118	47.2
ทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง	105	42
ทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	4	1.6
ต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกัน	23	9.2
รวม	250	100

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีความรักใคร่เข้าใจกันดี โดยมีจำนวนถึง 118 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 ในส่วนที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์แบบทะเลาะกันบ้างเป็นบางครั้ง มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 42 และกลุ่มตัวอย่างที่มาจากครอบครัวที่มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำมีจำนวนเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 เท่านั้น ส่วนที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์แบบต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกันมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 17 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่อยู่อาศัย

ลักษณะที่อยู่อาศัย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แหล่งสลัม	25	10
ย่านการค้า ห้างแถว ตึกแถว	73	29.2
ที่พักอาศัยแบบแฟลต	17	6.8
หมู่บ้านจัดสรร	35	14
บริเวณสวน ไร่ นา หมู่บ้าน	100	40
รวม	250	100

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบริเวณสวน ไร่ นา หมู่บ้านตามชนบท โดยมีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40 อันดับรองลงมานั้นมีลักษณะที่อยู่อาศัยแบบย่านการค้า ห้างแถว ตึกแถว กลุ่มตัวอย่างในส่วนนี้จะอยู่ในเมืองที่มีความเจริญ และเป็นย่านธุรกิจการค้า โดยมีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 อันดับต่อมาเป็นแหล่งสลัม มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยแบบหมู่บ้านจัดสรร มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยมีลักษณะที่อยู่อาศัยแบบแฟลต มีจำนวนเพียง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

5. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการคบเพื่อน

ตารางที่ 18 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการคบเพื่อน

ลักษณะการคบเพื่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีเพื่อนกระทำผิดกฎหมาย	139	55.6
ไม่มีเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมาย	111	44.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมายจำนวนมาก ซึ่งจากการสำรวจมีจำนวนถึง 139 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ของจำนวนประชากรทั้งหมด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนไม่กระทำผิดกฎหมาย มีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 จากข้อมูลที่ปรากฏทำให้สันนิษฐาน ได้ว่า การคบเพื่อนน่าจะส่งผลต่อการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้รับนั้นแสดงให้เห็นถึงจำนวนเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมายในปริมาณที่ค่อนข้างสูง วิทยุหนุ่มเป็นวิทยุที่ต้องการเพื่อน ให้ความสำคัญและให้ความสนิทสนมกับเพื่อนมากกว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของตนเอง เมื่อปริมาณของเพื่อนมีการกระทำผิดกฎหมายมีมาก อาจส่งผลต่อการตัดสินใจและการกระทำผิดของพวกเขาเหล่านั้น

สถาบันวิทยุบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะบุคคลที่พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 19 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะบุคคลที่พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะบุคคลที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการทำผิดกฎหมายปรากฏเป็นประจำ	28	11.2
มีการทำผิดกฎหมายปรากฏเป็นครั้งคราว	157	62.8
ไม่มีการทำผิดกฎหมายปรากฏเลย	65	26
รวม	250	100

จากตารางที่ 19 เป็นการศึกษาลักษณะบุคคลที่พักอาศัยอยู่ใกล้เคียงกับที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ลักษณะบุคคลที่อยู่อาศัยใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการกระทำผิดกฎหมายให้เห็นหรือปรากฏเป็นครั้งคราว โดยมีจำนวนถึง 157 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 ส่วนที่ไม่มีการกระทำผิดกฎหมายปรากฏให้เห็นเลยมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26 และที่มีการกระทำผิดกฎหมายปรากฏให้เห็นเป็นประจำมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ซึ่งจากการสำรวจปรากฏว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยที่มีการกระทำผิดกฎหมายให้เห็นเป็นประจำจะมีลักษณะเป็นชุมชนแออัดหรือที่เรียกว่า "แหล่งสลัม"

7. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติเคยกระทำผิดและถูกจับกุมดำเนินคดี

ตารางที่ 20 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติเคยกระทำผิด และถูกจับกุมดำเนินคดี

การเคยกระทำผิดของเครือญาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีผู้ถูกจับกุมดำเนินคดี	202	80.8
มีผู้ถูกจับกุมดำเนินคดี	48	19.2
รวม	250	100

จากตารางที่ 20 พบว่า บุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติเคยกระทำผิดและถูกจับกุมดำเนินคดีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น กล่าวคือ มีจำนวนเพียง 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนบุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติไม่เคยกระทำผิดและถูกจับกุมดำเนินคดีมีจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข

ตารางที่ 21 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอบายมุข	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การดื่มสุรา		
ไม่เกี่ยวข้อง	64	25.6
เกี่ยวข้อง	186	74.4
การสูบบุหรี่		
ไม่เกี่ยวข้อง	60	24
เกี่ยวข้อง	190	76
การเสพยาเสพติดให้โทษ		
ไม่เกี่ยวข้อง	162	64.8
เกี่ยวข้อง	88	35.2
การเล่นการพนัน		
ไม่เกี่ยวข้อง	173	69.2
เกี่ยวข้อง	77	30.8
การเที่ยวเตร่สถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน		
ไม่เกี่ยวข้อง	97	38.8
เกี่ยวข้อง	153	61.2

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการดื่มสุรา ในการศึกษาครั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงการดื่มสุราเป็นประจำหรือเป็นปรกติวิสัย หากเพียงครั้งคราวตามโอกาสหรือเคยทดลองเพียงครั้งเดียวจะถือว่าไม่มีพฤติกรรมข้องเกี่ยวกับอบายมุขในแต่ละประเภทนั้น จากการศึกษาค้นคว้า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 186 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 74.4 ที่ดื่มสุราเป็นประจำ ส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการดื่มสุรามีจำนวนเพียง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 ในส่วนของอบายมุขประเภทถัดมาเป็นการสูบบุหรี่ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สูบบุหรี่เป็นประจำ ซึ่งมีจำนวนถึง 190 คน คิดเป็นร้อยละ 76 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ข้องเกี่ยวกับบุหรี่มีเพียง 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24 อบายมุขประเภทต่อมาเป็นการเสพยาเสพติด สำหรับยาเสพติดนั้น มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนไม่น้อยที่ติดยาเสพติด โดยมีจำนวนถึง 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 ซึ่งเมื่อเทียบกับการดื่มสุราและการสูบบุหรี่แล้วมีปริมาณที่น้อยกว่า แต่หากพิจารณาถึงโทษที่สังคมกำหนดแล้วจะเห็นถึงความแตกต่าง เพราะการดื่มสุราและการสูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้ อาจไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และไม่เป็นที่ยอมรับในบางสถานที่และวาระโอกาส แต่ยาเสพติดเป็นสิ่งที่สังคมไม่สามารถยอมรับได้ โดยมีกฎหมายเป็นเครื่องมือในการบังคับไม่ให้ประพฤติดังปฏิบัติหรือเข้าไปเกี่ยวข้อง ฉะนั้นจึงถือได้ว่าปริมาณของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้นมีอัตราที่ค่อนข้างสูง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 อบายมุขอันดับถัดมาเป็นการเล่นการพนัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีพฤติกรรมหรือเข้าไปข้องเกี่ยวกับการพนัน โดยมีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 มีเพียง 77 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.8 เท่านั้น ที่มีเข้าไปข้องเกี่ยวกับการเล่นการพนัน อบายมุขอันดับสุดท้ายที่จะกล่าวถึงเป็นการเที่ยวเตร่ในยามค่ำคืน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบเที่ยวกลางคืน โดยมีจำนวนถึง 153 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่ม เป็นวัยที่รักสนุกชอบเที่ยวเตร่ ประกอบกับสังคมไทยในปัจจุบันมี ร้านค้าและสถานบริการเปิดให้บริการในยามค่ำคืนกันอย่างแพร่หลาย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่นิยมเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน โดยมีจำนวนเพียง 97 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.8 เท่านั้น

4.3 การกระทำความคิดในคดีออกจรรยาและสะท้อนขวัญ

1. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานความคิด

ตารางที่ 22 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานความคิด

ฐานความคิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	90	36
ปล้นทรัพย์	80	32
ชิงทรัพย์	80	32
รวม	250	100

จากตารางที่ 22 เป็นการแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำความคิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36 ส่วนในความคิดฐานปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์มีฐานความคิดละ 80 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

ตารางที่ 23 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคเหนือ	18	7.2
ภาคกลาง	86	34.4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6	2.4
ภาคใต้	12	4.8
ภาคตะวันออก	22	8.8
กรุงเทพมหานคร	106	42.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 23 พบว่า กรุงเทพมหานครเป็นสถานที่เกิดเหตุที่กลุ่มตัวอย่างกระทำ ความผิดมากที่สุด โดยมีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 อันดับสองรองลงมาจากจังหวัด กรุงเทพมหานคร คือภาคกลาง มีกลุ่มตัวอย่างกระทำความผิดในพื้นที่ภาคกลางจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 อันดับต่อมาเป็นภาคตะวันออกมีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ส่วนในภาคเหนือมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และในภาคใต้มีจำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.8 อันดับสุดท้ายคือ ภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวน 6 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.4

3. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุการกระทำผิด

ตารางที่ 24 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุการกระทำผิด

สาเหตุการกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหยื่อบันดาลโทสะ	80	32
ต้องการแก้แค้น	29	11.6
ต้องการเงินหรือทรัพย์สิน	85	34
ถูกใช้หรือจ้างวาน	2	0.8
ถูกชักชวน	41	16.4
อื่น ๆ	13	5.2
รวม	250	100

จากตารางที่ 24 พบว่า สาเหตุสำคัญและเป็นสาเหตุหลักในการตัดสินใจกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์ได้แก่ การต้องการเงินหรือทรัพย์สิน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกระทำผิดในคดีปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ โดยมีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34 อันดับรองลงมาซึ่งมีปริมาณห่างกันเพียงเล็กน้อยคือ เหยื่อบันดาลโทสะ โดยมีจำนวนถึง 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32 โดยที่สาเหตุดังกล่าวนี้ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ที่ตอบข้อนี้คือ ผู้กระทำผิดในคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา อันดับต่อมาคือ ถูกชักชวน มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 และในส่วนของ การต้องการแก้แค้น มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 และสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างกระทำผิดน้อยที่สุดคือ ถูกใช้หรือจ้างวาน มีจำนวนเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ในส่วนของสาเหตุอื่น ๆ ที่พอสรุปได้ คือ เมาสุรา ไม่ได้สติ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

4. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการกระทำผิด

ตารางที่ 25 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการกระทำผิด

ลักษณะการกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ได้วางแผนไว้ก่อนล่วงหน้า	52	20.8
ไม่มีการวางแผนก่อนล่วงหน้า	198	79.2
รวม	250	100

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้มีการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้าที่จะกระทำผิด โดยมีจำนวนถึง 198 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญเป็นคดีที่มีลักษณะรุนแรง ในการลงมือกระทำผิดนั้น เกือบทั้งหมดเป็นการกระทำอย่างฉับพลัน ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ ขาดความยับยั้งชั่งใจ และในส่วนของลักษณะการกระทำผิดที่ได้มีการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้ามีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สำหรับการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้าส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดในคดีปล้นทรัพย์ และคดีชิงทรัพย์ เพราะทั้งสองฐานความผิดนี้จะต้องมีผู้ร่วมกระทำผิดด้วยจึงจะครบองค์ประกอบความผิด จึงต้องมีการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้เสียหาย

ตารางที่ 26 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้เสียหาย

ความสัมพันธ์กับผู้เสียหาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	196	78.4
เป็นภรรยา	15	6
เป็นเพื่อน	11	4.4
ญาติพี่น้อง	26	10.4
เป็นคนรู้จักคุ้นเคย	2	0.8
รวม	250	100

จากตารางที่ 26 พบว่าเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดีจำนวนไม่น้อยที่ไม่เคยรู้จักคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่างมาก่อน โดยมีจำนวนถึง 196 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญเป็นคดีที่มีความรุนแรงและมีอัตราโทษสูง ผู้กระทำความผิดจึงไม่เลือกเหยื่อหรือผู้เสียหายที่รู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน เพื่อป้องกันมิให้เหยื่อหรือผู้เสียหาย สามารถจดจำดำเนินรูปพรรณของตน และไม่ต้องการกระทำกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันมาก่อน ส่วนอันดับรองลงมาคือ เป็นญาติพี่น้อง มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และจากการศึกษาข้อมูลยังพบอีกว่า ประชากรที่ลงมือกระทำความผิดกับญาติพี่น้องส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดในคดีปล้นทรัพย์ และคดีชิงทรัพย์ อันดับต่อมาผู้เสียหายหรือเหยื่อเป็นภรรยามีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และได้ปรากฏข้อมูลที่น่าสนใจ กล่าวคือ ในกรณีที่เหยื่อเป็นภรรยาทั้ง 15 คน เป็นการกระทำความผิดในฐานะคู่สมรสโดยเจตนา ในส่วนของผู้เสียหายเป็นเพื่อนนั้น มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 และในอันดับสุดท้ายเหยื่อหรือผู้เสียหายเป็น

คนรู้จักคุ้นเคยกัน มีเพียง 2 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.8 เท่านั้น ซึ่งผู้ที่ลงมือกระทำความผิดกับคนคุ้นเคย ทั้งสองกรณีเป็นคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาเช่นเดียวกับกรณีที่เหยื่อเป็นภรรยา

6. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลผู้ร่วมกระทำความผิด

ตารางที่ 27 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลผู้ร่วมกระทำความผิด

บุคคลผู้ร่วมกระทำความผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กระทำความผิดคนเดียว	84	33.6
ร่วมกับเพื่อน	154	61.6
ร่วมกับภรรยา	3	1.2
ร่วมกับญาติพี่น้อง	9	3.6
รวม	250	100

จากตารางที่ 27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะร่วมกระทำความผิดกับเพื่อน โดยมีจำนวนถึง 154 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเสาะแสวงหาผู้ร่วมกระทำความผิดนั้นจะต้องเป็นคัดเลือกบุคคลที่ไว้ใจได้ รู้จักคุ้นเคยและสนิทสนมกันเป็นอย่างดี อีกทั้งควรเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพื่อนจึงเป็นตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดอันดับสองรองลงมาคือ กระทำความผิดคนเดียว มีจำนวน 84 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 33.6 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะกระทำความผิดคนเดียวเพราะในการกระทำความผิดในคดีดังกล่าวนี้มีอัตราโทษสูงและมีความรุนแรง การกระทำความผิดคนเดียวดูจะเป็นทางเลือกที่ดีและค่อนข้างที่จะปลอดภัยในการหลบหนี และในส่วนของกรการกระทำความผิดร่วมกับญาติพี่น้อง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 สุดท้ายคือร่วมกระทำความผิดกับภรรยาของตนเอง มีจำนวน 3 คน คิดเป็น

ร้อยละ 1.2 และทั้ง 3 คนเป็นการกระทำความผิดในคดีปล้นทรัพย์ สาเหตุก็เนื่องมาจากการต้องการเงินหรือทรัพย์สินและความเดือดร้อนของผู้กระทำความผิดและภรรยา

7. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้สึกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลง

ตารางที่ 28 ตารางแสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้สึกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลง

ความรู้สึกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสียใจและรู้สึกผิด	175	70
ตกใจและหวาดกลัว	13	5.2
สะใจและสาสมใจ	12	4.8
เฉย ๆ	44	17.6
อื่น ๆ	6	2.4
รวม	250	100

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเสียใจและรู้สึกผิดเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลง โดยมีจำนวนถึง 175 คน คิดเป็นร้อยละ 70 อันดับรองลงมาคือ มีความรู้สึกเฉย ๆ มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในส่วนนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดในคดีปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ อันดับต่อมา คือ มีความรู้สึกต่อใจและหวาดกลัว มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และอันดับต่อมา คือ มีความรู้สึกสะใจและสาสมใจ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ในส่วนอื่น ๆ หมายความว่า สับสนและกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดี โดยมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

4.4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนท้ายของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดโดยให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นโดยอิสระเกี่ยวกับการกระทำความผิดในครั้งนี และหลังจากที่ถูกจับกุมดำเนินคดีแล้วมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรมของรัฐ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้แง่คิดไว้ในหลายมุมมองด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยจะขอนำเสนอโดยการแยกเป็น 3 ส่วนตามลักษณะการกระทำผิดหรือฐานความผิด เนื่องจากในแต่ละลักษณะความผิดปรากฏให้เห็นถึงความแตกต่างต่อการแสดงความคิดเห็น สามารถสรุปได้ดังนี้

คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา : ผู้ที่กระทำความผิดในคดีนี้ส่วนใหญ่ได้แสดงความรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ได้กระทำลงไปในครั้งนี้ และหากย้อนเวลากลับไปได้จะไม่กระทำอย่างแน่นอน มีความสำนึกและรู้สึกผิด ไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเลย และมีบางส่วนได้ให้เหตุผลกับสิ่งที่ตนทำลงไปด้วยความจำเป็นไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ อาจเนื่องมาจากถูกทำร้ายร่างกายก่อนจึงจำเป็นต้องตอบโต้เพื่อป้องกันตัวและไม่คิดว่าจะทำให้เหยื่อเสียชีวิต เหตุผลที่ถูกนำมาตอบมากที่สุดคือ ไม่สามารถระงับอารมณ์ได้ ขาดการยับยั้งชั่งใจ ผู้กระทำผิดเกือบทั้งหมดยอมรับการตัดสิน และให้ความเห็นว่าได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรมแล้ว ศาลลงโทษสาสมกับความผิดที่กระทำไป แต่ผู้กระทำผิดอีกส่วนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นว่า โทษที่ได้รับหรือที่ศาลตัดสินนั้นหนักเกินไป อกภัยโทษน้อยและมีเพียงส่วนน้อยที่ไม่ให้ความคิดเห็นหรือไม่ตอบในข้อคำถามนี้

คดีปล้นทรัพย์ : มีลักษณะคล้ายคลึงกับคดีแรก คือ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่รู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ได้ทำลงไป หากย้อนกลับไปได้จะไม่กระทำ ส่วนเหตุผลที่ถูกนำมาตอบมากที่สุดคือ ยังเด็กอยู่ไม่มีความรู้ ถ้ารู้ถึงโทษที่ได้รับจะไม่ทำ แต่มีข้อสังเกตที่ทำให้เห็นความแตกต่างคือ ผู้กระทำผิดบางส่วนได้ให้ความเห็นว่า ได้รับความไม่เป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ บางรายระบุชื่อ บางรายระบุชื่อของหน่วยงาน อีกทั้งยังได้ระบายความคับข้องใจต่าง ๆ นานา เช่น ถูกกลั่นแกล้ง ใช้กำลังประทุษร้าย ไม่ให้เกียรติหรือมองพวกเขาไม่เหมือนคน เป็นต้น บางส่วนได้ให้เหตุผลในการกระทำความผิดไว้ด้วย อาทิ เมาสุรา ต้องการทรัพย์สิน หรือแม้กระทั่งถูกเพื่อนชักชวน แต่ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ยอมรับการตัดสินของศาล มีผู้

กระทำผิดบางส่วนประมาณร้อยละ 25 - 30 ไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ แตกต่างจากในคดีมาผู้
อื่นโดยเจตนา ซึ่งมีเพียงประมาณร้อยละ 5 - 10 เท่านั้น

คดีชิงทรัพย์ : ในคดีชิงทรัพย์ผู้กระทำความผิดส่วนน้อยที่แสดงความรู้สึกเสียใจกับสิ่ง
ที่ได้ทำลงไป ส่วนใหญ่ไม่ให้ความคิดเห็น ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ยอมรับการตัดสินและได้ให้ความ
เห็นว่าได้รับความเป็นธรรมกับกระบวนการยุติธรรม แต่มีบางส่วนซึ่งมีปริมาณที่มากกว่าคดีฆ่า
ผู้อื่นโดยเจตนา และคดีปล้นทรัพย์ ซึ่งเทียบเป็นร้อยละประมาณ 15 - 20 ที่แสดงความคิดเห็นว่า
ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม สำหรับหน่วยงานที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุดคือ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ รองลงมาได้แก่พนักงานอัยการและในส่วนอื่นซึ่งเป็นส่วนน้อยประมาณร้อยละ 5
เท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่น่าสนใจคือผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มได้พยายามอธิบายว่า ตนไม่ได้เป็นผู้กระทำความ
ผิดดังกล่าว บางรายกล่าวว่าไม่ได้กระทำความผิดในความผิดฐานชิงทรัพย์ เพียงแต่เมาสุรา หรือไปหลง
หนึ่เท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากในกรณีแรกและกรณีที่สองซึ่งแทบจะไม่มีกรณีปฏิเสธหรือไม่ยอมรับการตัดสิน
ของกระบวนการยุติธรรมเลย

ในส่วนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสามารถนำมาสรุปรวมได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างซึ่ง
เป็นผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญทั้งหมดประมาณ
ร้อยละ 60 รู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ได้กระทำลงไปในครั้งนี้ และร้อยละ 80 ยอมรับการตัดสิน และให้
ความเห็นที่ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรมดีแล้ว มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ยอมรับ
การตัดสินและการทำงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจ
และพนักงานอัยการ ซึ่งมีประมาณ 5 - 10 ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โทษที่ได้รับนั้น
ค่อนข้างที่จะรุนแรงเกินไป ยอมรับการตัดสินแต่ขอลดหย่อนผ่อนโทษ ในส่วนนี้มีประมาณร้อยละ
70 สำหรับข้อเสนอแนะนั้น ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะใด ๆ อาจเป็นเพราะไม่เข้าใจ
ในระบบงานของกระบวนการยุติธรรมและยังไม่มีประสบการณ์ชีวิตเพียงพอ เนื่องจากยังอยู่ในวัย
หนุ่ม

4.5 ข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึก

ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะรายที่มีลักษณะการกระทำผิดหรือพฤติกรรมแห่งคดีที่น่าสนใจ มีความหลากหลายเพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จำนวน 10 ราย ซึ่งกรณีศึกษาเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว สังคม สิ่งแวดล้อม ค่านิยม ตลอดจนวัฒนธรรมที่แท้จริงที่อยู่รอบตัวเขาเหล่านั้น อันส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม จนในที่สุดได้นำไปสู่การการกระทำผิด ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะรายที่มีลักษณะการกระทำผิดหรือพฤติกรรมแห่งคดีที่น่าสนใจเป็นกรณีศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กรณีศึกษาที่ 1-4 จะเป็นกรณีความผิดในฐานะ ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ส่วนกรณีศึกษาที่ 5-7 เป็นกรณีความผิดฐาน ปล้นทรัพย์ และกรณีศึกษาที่ 8-10 เป็นกรณีคดีความผิดฐาน ชิงทรัพย์ ซึ่งจะได้นำเสนอ ดังนี้

กรณีศึกษาที่ 1 : ฆ่าเพื่อล้างแค้นให้กับเพื่อน

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ เพชร (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 21 ปี ปัจจุบันอายุ 25 ปี

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6

ภูมิลำเนา ต.นาใน อ.พื้นนาคิม จ.สกลนคร

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 160 ซม. รูปร่างสันทัด มีกล้ามเนื้อแข็งแรง ผิวคล้ำ

ลักษณะพิเศษ เป็นคนไม่ค่อยพูดกับใคร มีเพื่อนน้อย

ถูกจับกุมข้อหา ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

เหตุเกิดเมื่อ ตุลาคม 2537 เวลาประมาณ 18.00 น.

เหตุเกิดที่ หน้าธนาคารอาคารสงเคราะห์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เป็นครอบครัวเดี่ยว มีสมาชิกในบ้าน 2 คน เป็นพี่ชายคนโต น้องสาวคนเล็ก เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มารดาเป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในบ้านในการตัดสินใจต่าง ๆ เพชรสนิทกับมารดามากกว่าบิดา บิดามีปากเสียงกับมารดาบ้างบางครั้ง มีการใช้กำลังกันแต่ไม่ถึงกับรุนแรง เพชรมีความรู้สึกที่ดีต่อครอบครัว มารดาเป็นคนเคร่งคัดในระเบียบวินัย จะคอยอบรมสั่งสอนและลงโทษเมื่อเพชรทำผิด หลังจากที่เพชรเรียนจนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ช่วยบิดามารดาทำงานได้ 2 ปี ก็มาทำงานที่กรุงเทพมหานคร เป็นช่างไฟฟ้า ได้เช่าบ้านพักอยู่กับเพื่อนบริเวณที่ทำงาน

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

บิดา มารดา เพชร และน้องสาว ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ปลูกมันสำปะหลัง มีรายได้ของครอบครัวรวมแล้วประมาณเดือนละ 2,000 บาท ไม่มีภาระหนี้สินใด ๆ ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้สองชั้น มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกตามปกติทั่วไป มีเพื่อนสนิทอยู่ 3-4 คน จะใช้เวลาว่างในการเที่ยวเตร่ สูบบุหรี่ ดมกาว ไม่มีเพื่อนสนิทหรือญาติที่น้องเคยถูกจับกุมดำเนินคดี ในสมัยวัยรุ่นมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นอยู่บ่อย แต่เพชรแจ้งว่าไม่เคยทำใครก่อน เคยถูกรุมซ้อม ทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธมาแล้ว ทั้งสับมือ ไม้หน้าสาม ตลอดจนเคยถูกไล่ยิงมาแล้วแต่สามารถรอดมาได้ มูลเหตุส่วนใหญ่มาจากการไปเที่ยวเตร่และมีเรื่องกับคนในสถานที่เที่ยว

หลังจากที่มาทำงานเป็นช่างไฟฟ้าที่กรุงเทพมหานคร เพชรมีรายได้ประมาณเดือนละ 4,000 บาท ส่งให้ทางบ้านทุกเดือน ๆ ละ 500 - 1,000 บาท

พฤติกรรมแห่งคดี

กล่าวคือ ก่อนเกิดเหตุเพื่อนสนิทที่ทำงานด้วยกันได้มาเล่าให้ฟังว่า เมื่อคืนวานนี้ได้นั่งดื่มสุราอยู่กับเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่ง ได้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (ร.ป.ภ.) ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ มาเตือนมิให้ส่งเสียงดัง หลังจากนั้นไม่นาน ร.ป.ภ. ดังกล่าวได้ใช้กระบองที่พกมาตีที่บริเวณศีรษะ จึงมาขอความช่วยเหลือจากเพชรให้ไปแก้แค้น ในวันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ 18.00 น.

เพื่อนคนดังกล่าวได้พาไปที่ป่าที่ ร.ป.ภ. และชี้ให้เห็นว่าผู้ใดเป็นผู้ทำร้ายร่างกายเมื่อคืนวาน หลังจากที่ถูกทราบว่า เป็นผู้ใดแล้ว เพชรจึงได้หยิบเหล็กแบริยาวประมาณ 1 เมตร หนาประมาณ 1 เซนติเมตร เดินเข้าไปหาที่ป่าแล้วจึงฟาดไปที่บริเวณท้ายทอยของ ร.ป.ภ. คนดังกล่าวจำนวน 1 ครั้ง เป็นเหตุให้ ร.ป.ภ. สลบลง เพชรคิดว่าคงไม่เป็นอะไรมากนัก หลังจากเสร็จสิ้นเหตุการณ์จึงได้ชวนเพื่อนกลุ่มที่ไปด้วยกันไปที่มัสยิดกันต่อที่ร้านค้าบริเวณใกล้ ๆ เช้าวันรุ่งขึ้นทราบว่า ชายดังกล่าวเสียชีวิต จึงได้หนีไปทำงานที่ต่างจังหวัด ต่อมาในปี พ.ศ.2539 เพชรได้ไปรับการตรวจเลือกเป็นทหาร จึงได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดี

มูลเหตุจูงใจให้กระทำความผิด

สำหรับมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดครั้งนี้ เพชรยืนยันว่า ไม่เจตนาที่จะฆ่าผู้ตาย ต้องการเพียงแค่สั่งสอนเท่านั้น แต่สิ่งที่ทำให้เพชรลงมือได้ เพชรกล่าวด้วยความเต็มใจว่า ด้วยความรักเพื่อน ซึ่งลำบากมาด้วยกันจึงได้ลงมือโดยไม่ได้คิดอะไรมากมายนัก

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

เพชรรู้สึกเสียใจกับการกระทำผิดในครั้งนี้ หากย้อนอดีตกลับไปได้จะไม่กระทำอย่างแน่นอน เพราะว่าผู้ตายมีอายุมากแล้ว

ข้อสังเกตของผู้สัมภาษณ์

เพชรมีลักษณะเป็นคนชื่อ ใจเย็นไม่ใช่บุคคลที่มีอารมณ์ร้อน แต่อาจขาดการการขัดเกลาอบรมสั่งสอนจากบิดามารดา การดูแลเอาใจใส่ในตอนที่เด็ก ปล่อยให้อยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ซึ่งสังเกตได้จากที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทตั้งแต่เด็กโดยส่วนใหญ่แล้วเพชรไม่ได้เป็นผู้ก่อขึ้น ทั้งสิ้น แต่ต้องเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบกับการกระทำของเพื่อนเสมอ

กรณีศึกษาที่ 2 : ฆ่าปาดคอชิงทรัพย์

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ นก (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 23 ปี

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6

ภูมิลำเนา อ.องครักษ์ จ.นครนายก

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 170 ซม. รูปร่างสันทนต์ มีกล้ามเนื้อแข็งแรง ผิวคล้ำ

ลักษณะพิเศษ มีรอยสักรอบตัวตั้งแต่บริเวณคอลงมา แววดาดุร้าย

ถูกจับกุมข้อหา ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

เหตุเกิดเมื่อ ประมาณเดือนพฤศจิกายน 2536 เวลาประมาณ 21.00 น.

เหตุเกิดที่ ห้างสวน

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เป็นครอบครัวใหญ่ มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 10 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 5 คน เป็นคนที่ 7 พี่น้องมีครอบครัวแล้ว 6 คน เหลือสมาชิกอยู่ในบ้านรวม 6 คน บิดาเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในบ้านมากที่สุด บิดาค่อนข้างดุ ใช้ไม้ตีเป็นการลงโทษเมื่อกระทำผิด ในการตัดสินใจทุกเรื่อง บิดามารดาไม่ทะเลาะกันให้เห็น ในบ้านมีความรักใคร่สามัคคีกันดี พี่น้องพูดคุยช่วยเหลือกัน นกเชื่อฟังบิดา และมีความสนิทสนมกับบิดามากกว่ามารดา มีความรู้สึกที่ดีต่อบ้าน แต่ก็ติดเพื่อนมาก ทำให้ต้องถูกบิดาว่ากล่าว และลงโทษอยู่เป็นประจำ

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

บิดา มารดา และพี่น้องที่อยู่ในบ้านประกอบอาชีพทำนา มีรายได้ของครอบครัวรวมแล้วประมาณเดือนละ 7,000 บาท มีฐานะความเป็นอยู่ปานกลาง ไม่มีภาระหนี้สินใด ๆ ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้สองชั้น มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกตามปกติทั่วไป มีรถยนต์กระบะจำนวน 1 คัน พี่ชายคนโตเป็นเจ้าของ มีเพื่อนสนิทอยู่ประมาณ 3-4 คน มีเรื่องมีราวขกต่อยกันบ้างตามประสาวัยรุ่น แต่ไม่บ่อยนัก และไม่เคยใช้อาวุธทำร้ายร่างกายกัน เวลาว่างส่วนใหญ่จะดื่มสุรา (เหล้าขาว) และสูบบุหรี่กันเป็นประจำ สภาพแวดล้อมรอบบ้านเป็นญาติพี่น้องกันเป็นส่วนใหญ่ คอยช่วยเหลือจุนเจือกัน บริเวณบ้านเคยมีคดีฆ่ากันให้เห็นเป็นประจำ ส่วนสาเหตุมาจากเรื่องผลประโยชน์ มักไม่มึหน้าที่ยอมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใด ๆ ในบ้าน แต่ต้องช่วยทำนาเพื่อแลกกับเงินเดือนที่บิดาแบ่งให้จากรายได้จากการทำนา

พฤติกรรมแห่งคดี

ก่อนเกิดเหตุ เพื่อนสนิทกันชื่อเจียบ(นามสมมุติ) ได้มาขอความช่วยเหลือ โดยแจ้งกับนกว่าเดือนร้อนเรื่องเงิน ต้องการเงินสดประมาณ 3,000 ถึง 4,000 บาท เพื่อนำไปซ่อมรถจักรยานยนต์ และในวันเกิดเหตุเวลาประมาณ 15.00 น. เจียบได้มาหาที่บ้านและได้แจ้งถึงแผนการที่ได้วางไว้ กล่าวคือ เจียบได้หลอกเพื่อนสนิทว่าจะไปตกลงเรื่องธุรกิจบริเวณหลังสวนซึ่งเป็นที่เปลี่ยว และหลังจากนั้นก็ชิงทรัพย์จากผู้ตายและนำมาแบ่งกัน หลังจากที่ได้ตกลงกันได้เจียบจึงกลับไปก่อน ต่อมาเวลาประมาณ 20.00 น. เจียบได้มาหาที่บ้านและได้นั่งดื่มสุรากันจนกระทั่งเวลาประมาณ 21.00 น. จึงได้พากันขี่รถจักรยานยนต์ไปยังบริเวณที่เกิดเหตุ โดยมีได้เตรียมอาวุธไปด้วย หลังจากที่ได้ไปถึงเห็นผู้ตายยืนรออยู่นกจึงเดินเข้าไปใกล้ และชกเข้าที่บริเวณใบหน้าของผู้ตายล้มลง หลังจากนั้นนกและเจียบก็ช่วยกันแตะต่อยหลังจากที่ผู้ตายล้มลง แล้วเจียบเดินไปหยิบเหล็กแป๊ปที่ทำรถกระบะของผู้ตายมาตีที่บริเวณท้ายทอยจำนวน 1 ครั้ง เป็นเหตุให้ผู้ตายสลบลง แล้วจึงช่วยกันปลดทรัพย์สินซึ่งเป็นสร้อยคอทองคำหนักประมาณ 7 บาท จากนั้นเจียบได้บอกให้ฆ่าเพื่อปิดปาก เนื่องจากผู้ตายจำหน้านกได้และรู้จักกับเจียบมาก่อน นกจึงไปที่รถกระบะของผู้ตายค้นพบมีดพกยาวประมาณ 1 เซนติเมตร จึงถือมาทำการปาดคอผู้ตายจำนวน

1 ครั้ง ทำให้ผู้ตายเสียชีวิตทันที แล้วจึงแยกย้ายกันไป นกได้กลับไปนอนบ้านหลังจากเสร็จสิ้นเหตุการณ์ หลังจากนั้นเวลาประมาณ 05.00 น. ของวันรุ่งขึ้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มาล้อมบ้านพักและจับกุมตัวดำเนินคดี โดยก่อนหน้านี้ได้จับกุมตัวจับได้ก่อนแล้ว

มูลเหตุจูงใจให้กระทำผิด

ต้องการช่วยเหลือเพื่อน ไม่ได้ต้องการเงินเท่าใดนัก ประกอบกับความคึกคะนองและความมีนเมา อีกทั้งยังคิดว่ากระทำผิดครั้งเดียวไม่น่าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวสิ้นสุดลง นกแจ้งว่า มีความรู้สึกเฉย ๆ ไม่ได้มีความกลัวหรือสยดสยองกับการปาดคอเท่าใดนัก เนื่องจากมีอาชีพพิเศษรับจ้างปาดคอหมู คอไก่ มาแล้วเป็นร้อย ๆ ตัวจึงไม่รู้สึกกลัวเท่าใดนัก แต่ยังคงมีความรู้สึกกลัวที่จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับเท่า นั้น หากย้อนเวลากลับไปได้จะไม่กระทำเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างแน่นอน

ข้อสังเกตของผู้สัมภาษณ์

จากการสังเกต ผู้สัมภาษณ์มีความรู้สึกว่า นกเป็นคนที่ชอบความรุนแรง เป็นประเภทชอบตัดสินใจด้วยกำลัง มากกว่าการใช้สมอง และเป็นคนอารมณ์ร้อน มีลักษณะที่เป็นอันตรายต่อบุคคลภายนอก สามารถทำร้ายผู้อื่นได้ถ้าไม่สามารถระงับอารมณ์ได้ทัน สาเหตุเนื่องมาจากการถูกกดดัน บีบบังคับจากบิดา ซึ่งไม่สอนด้วยวาจา แต่จะใช้ไม้ตีเป็นการลงโทษ ทำให้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการอบรมสั่งสอน อีกทั้งทำให้มีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้าน กล่าวคือ ยอมที่จะถูกทำร้ายร่างกาย(ถูกตี) เพื่อแลกเปลี่ยนกับการไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน

กรณีศึกษาที่ 3 : รับผิดแทนพี่ชายซึ่งฆ่าบิดาเพื่อแก้แค้นให้กับมารดา

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ กลาง (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 17 ปี ปัจจุบันอายุ 24 ปี

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 175 ซม. รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณดี

ถูกจับกุมข้อหา ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

เหตุเกิดเมื่อ กลางเดือนพฤศจิกายน 2537 เวลาประมาณเที่ยงคืน

เหตุเกิดที่ บ้านพัก อ.เมือง จ.นครนายก

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เป็นครอบครัวเดี่ยว มีสมาชิกในบ้าน 7 คน แต่อยู่จริง 4 คน กลางพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พี่น้องจำนวน 5 คน เป็นคนที่ 3 ชาย 3 หญิง 2 พี่ชายกับน้องสาวไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร ที่บ้านคงเหลือแต่กลางและน้องคนเล็ก บิดาเป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในบ้านในการตัดสินใจต่าง ๆ มารดาร่างกายไม่แข็งแรง เป็นโรคหัวใจและโรคปอด นอนเจ็บอยู่ในบ้านไม่สามารถออกไปข้างนอกได้ จึงเป็นสาเหตุให้บิดาลักลอบไปมีภรรยาบ่อย ทำให้บิดาและมารดามีปากเสียงกัน แต่ไม่บ่อยครั้ง แต่เกือบทุกครั้งที่มีปากเสียงกันบิดามักจะทำร้ายร่างกายมารดาซึ่งทำให้บุตรทุกคนในบ้านไม่พอใจกับการกระทำดังกล่าวของบิดา กลางมีความรู้สึกต่อครอบครัวว่า มีความอบอุ่นภายในครอบครัว แต่ไม่ค่อยได้พูดจากันเท่าใดนัก อยู่กันแบบต่างคนต่างอยู่

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

ที่บ้านประกอบอาชีพทำนา มีบิดา กลางและน้องสาวคนเล็กที่ยังคงทำนาได้ มารดาไม่สามารถทำนาได้เนื่องจากไม่แข็งแรง รายได้ของครอบครัวรวมแล้วประมาณเดือนละ 5,000 บาทที่บ้านไม่มีหนี้สินใด ๆ ลูกคนอื่นที่ไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร ไม่ได้ส่งเงินมาช่วยเหลือครอบครัว แต่ก็สามารถดำรงชีพอยู่ได้ด้วยอาชีพทำนา พออยู่พอกินไม่ขัดสนเท่าใดนัก

ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้สองชั้น มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกตามปกติชน อาทิเช่น โทรทัศน์ พัดลม ตู้เย็น และรถจักรยานยนต์ 1 คัน มารดาจะคอยดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในบ้าน สภาพความเป็นอยู่ไม่แตกต่างกับเพื่อนบ้านในละแวกเดียวกันเท่าใด

พฤติกรรมแห่งคดี

ก่อนวันเกิดเหตุประมาณ 20 วัน มารดาของกลางได้เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ ต่อมาในวันเกิดเหตุ เวลาประมาณ 21.00 น. ขณะที่กลางอาศัยอยู่ในบ้านพัก ได้มีพี่ชายคนโตซึ่งเป็นทหารอาสาสมัครอยู่ต่างจังหวัดมาหา จึงได้นั่งดื่มสุรา (เหล้าขาว) และพูดคุยกับกลางโดยแจ้งให้กลางทราบว่าต้องการจะเก็บ(ฆ่า) บิดาเนื่องจากบิดามีส่วนทำให้มารดาเสียชีวิต กลางจึงได้ยับยั้งเพราะไม่ต้องการให้พี่ชายกระทำการดังกล่าว หลังจากที่กลางคุยกับพี่ชายได้สักพักซึ่งคิดว่าพี่ชายคงรู้เรื่องแล้ว ประมาณเที่ยงคืนจึงแยกกันเข้านอน หลังจากนั้นประมาณ 10 นาที ได้ยินเสียงปืนดังขึ้นในบ้าน กลางจึงลุกมาดูที่มุ้งบิดา(นอนอยู่ในมุ้งเดียวกับน้องสาวคนเล็ก) ปรากฏว่า เห็นพี่ชายคนโตถือปืนลูกซองของข้างมุ้งบิดา เมื่อเปิดมุ้งดูจึงเห็นว่าบิดาถูกยิงที่บริเวณราวมมด้านซ้ายเสียชีวิตทันที หลังจากนั้นกลางจึงรีบพาพี่ชายมาส่งที่ตลาดเนื่องจากเกรงว่าตำรวจจะจับพี่ชาย พอกลับมาที่บ้านเจ้าหน้าที่ตำรวจมารออยู่ที่บ้านได้พาตัวกลางไปสอบปากคำที่สถานีตำรวจ และตำรวจได้แจ้งข้อกล่าวหากลางว่า ใช้อาวุธปืนยิงบิดาตนเองเสียชีวิต กลางได้ปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา แต่ก็ไม่ได้ให้การว่าผู้ใดเป็นคนลงมือ เนื่องจากสงสารพี่ชาย หลังจากที่ถูกควบคุมที่สถานีตำรวจได้ 5 วันพี่ชายคนโตได้มาเยี่ยมและได้กล่าวกับกลางว่า ให้รับแทนแล้วจะดูแลน้องสาวคนเล็กให้กลางก็มีได้รับสารภาพแต่กลางแจ้งว่า ตำรวจได้ให้ลงลายมือชื่อในกระดาษเปล่า และต่อมา

กระตาศไบดังกกล่าวได้กลายเป็นคำให้การรับสารภาพ เมื่อไปถึงศาลกลางได้ปฏิเสธสุดดีแต่ศาลได้พิพากษาลงโทษกลางในความผิดฐาน ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มีกำหนดให้จำคุกจำนวน 15 ปี

มูลเหตุจริงใจให้กระทำผิด

กลางมีความจำเป็นต้องรับแทนพี่ชายเนื่องจากพี่ชายขอร้องและแจ้งว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม ถูกบังคับให้รับสารภาพทั้งที่ไม่ได้กระทำผิด ส่วนมูลเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ในครั้งนี้ เนื่องมาจากบิดาแอบไปมีภรรยาอื่น มีปากเสียงและทำร้ายร่างกายมารดา อันส่งผลให้มารดาซึ่งร่างกายไม่แข็งแรงอยู่แล้วเสียชีวิตลง ทำให้พี่ชายคนโตรู้สึกโกรธแค้นบิดาจึงได้ตัดสินใจกระทำการดังกล่าว

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

มีความรู้สึกเสียใจในการกระทำของพี่ชาย และรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับความไม่เป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและอัยการ ส่วนตนายให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ข้อสังเกตของผู้สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์มีความรู้สึกที่คำสัมภาษณ์ของกลางเชื่อถือได้ เนื่องจากถ้อยคำ แหวดตาลอดจนลักษณะท่าทางที่แสดงออก มีความจริงใจ กลางเป็นคนสุภาพ อ่อนโยน เรียบร้อย ซึ่งทำให้น่าเชื่อว่า กลางไม่น่าที่จะกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 4 : เมาสุราอาละวาดฆ่าเจ้าของร้านอาหาร

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ ดี (นามสมมติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ปัจจุบันอายุ 24 ปี

การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3

ภูมิลำเนา อ.เมือง จ.พิจิตร

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 165 ซม. รูปร่างผอมเล็ก

ลักษณะพิเศษ มีรอยสักรอบตัวตั้งแต่บริเวณหน้าอกด้านซ้าย และกลางหลัง ไม่ค่อยพูด

ถูกจับกุมข้อหา ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

เหตุเกิดเมื่อ เวลาประมาณ 23.00 น.

เหตุเกิดที่ ร้านอาหาร เขตวงเวียนใหญ่ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

บิดา และมารดาแยกกันอยู่ตั้งแต่ดีอายุได้เพียง 8 ปี เนื่องจากบิดาไปมีภรรยาใหม่ ดี เป็นลูกคนเดียวพักอยู่กับมารดา มีความสนิทสนมกับมารดาเป็นอย่างดี มีปัญหาในทุกอย่างจะปรึกษามารดาตลอด บิดาจะโทรศัพท์คุยกันบ้าง นาน ๆ ครั้ง ไม่ค่อยที่จะได้พบปะกับบิดาเท่าใดนัก เนื่องจากบิดามีครอบครัวใหม่และมีบุตรแล้ว บิดามีอาชีพค้าขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนมารดาหลังจากที่แยกทางกับบิดาก็มิได้ประกอบอาชีพใด กลับมาพักอาศัยอยู่กับทางบ้าน ซึ่งมีความเป็นพอมีพอกินมีเดือนร้อนขาดสนเรื่องเงินในบางครั้ง มารดาไม่เคยว่ากล่าวหรือลงโทษเลย

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

ปัจจุบันมารดา มีอาชีพค้าขายผลไม้ในตลาด มีรายได้ประมาณเดือนละ 4,000 บาท บิดาได้ส่งเสียเงินค่าเล่าเรียนตั้งแต่อายุ 12 ปี โดยส่งเงินมาให้มารดาเดือนละประมาณ 3,000 บาท ถึง 4,000 บาท แต่ต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ.2536 ทางบ้านประสบกับปัญหาหนี้สินเนื่องจากพี่น้องมารดา และมารดาต้องกู้เงินจากธนาคารเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการทำนา และบิดาก็ไม่ส่งเงินมาช่วยเหลืออีกเลย หลังจากที่เรียนจบได้ขอมารดามาทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยเข้ามาช่วยเพื่อนค้าขายสินค้าในศูนย์การค้าจตุจักร พักอาศัยอยู่กับเพื่อน มีรายได้ไม่แน่นอน โดยเพื่อนจะเป็นผู้แบ่งกำไรให้ในแต่ละวัน บางวันก็ไม่ได้เงิน แต่ก็มีเงินเก็บสามารถส่งเงินไปช่วยเหลือมารดาที่พิศิตรได้บ้างแต่ไม่สม่ำเสมอ สมัยเป็นเด็กจะถูกทำร้ายร่างกาย ถูกกดขี่ข่มเหงจากเพื่อน และผู้อื่นอยู่เป็นประจำเนื่องจากดีเป็นคนรูปร่างเล็ก เคยโดนรุมข่มที่โรงเรียนอาการหนักมาแล้ว

พฤติกรรมแห่งคดี

ในวันเกิดเหตุตีกินอาหารและดื่มสุราอยู่กับเพื่อนอีกประมาณ 4 - 5 คน ในร้านอาหาร หลังจากที่กินกันจนเวลาประมาณ 22.00 น. จึงได้แยกย้ายกันกลับ ตีรู้สึกปวดบัสสาวะอยากเข้าห้องน้ำ แต่ปรากฏว่า เจ้าของร้านซึ่งเป็นคนมีอายุ (อายุประมาณ 40 ปี) ยืนขวางหน้าห้องน้ำไม่ให้ตีเข้าห้องน้ำ โดยเจ้าของร้านโวยวายไม่ยอมให้ตีเข้าเนื่องจากมีอาการเมามาก จึงได้มีปากเสียงกัน และทั้งสองจึงได้มีการชกต่อยกัน ไม่นานก็มีคนมาแยก หลังจากนั้นตีได้กลับมาที่ห้องพัก บอกกับเพื่อนว่า มีเรื่องชกต่อยกับเจ้าของร้านอาหารที่ไปกินมา จึงขอปิ่นเพื่อนจะไปยิงเจ้าของร้าน แต่เพื่อนห้ามเอาไว้ แต่ตีอยู่ในอาการที่ไม่สามารถคุมสติได้เนื่องจากเมาสุรามาก จึงได้แย่งปิ่นจากเพื่อนแล้วไปที่ร้านดังกล่าวโดยยืนรออยู่ที่หน้าร้านจนกระทั่งเวลาประมาณ 23.00 น. เจ้าของร้านเดินลงมา ตีจึงเดินเข้าไปหาแล้วใช้อาวุธปิ่นที่เตรียมมา ยิงใส่บริเวณหน้าอกของเจ้าของร้านจำนวน 3 นัด เป็นเหตุให้เสียชีวิตทันที ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวมีคนอยู่ในเหตุการณ์ประมาณ 20 คน สามารถเห็นเหตุการณ์และจำดำเนินรูปพรรณของตีได้ทั้งสิ้น หลังจากนั้นตีได้นั่งรถโดยสารหนีมาพักอยู่กับเพื่อนที่สวนพลู พักอยู่ได้ประมาณ 2 คืน ได้มี เจ้าหน้าที่ตำรวจมาล้อมห้องที่ตีพักอยู่และเข้าทำการจับกุมตัวตีส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มูลเหตุจูงใจให้กระทำผิด

ตีแจ่งว่า ตอนนั้นมิได้คิดอะไร เนื่องจากดื่มสุรามากทำให้มีอาการเมา และมีอารมณ์โกรธ ต้องการที่จะทำร้ายผู้ตายไม่ว่าด้วยวิธีการใด

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

รู้สึกเสียใจกับการกระทำครั้งนี้ แต่คิดว่าได้รับความไม่เป็นธรรม ศาลตัดสินไม่ยุติธรรม ลงโทษรุนแรงเกินไป ซึ่งศาลพิพากษาลงโทษจำคุก 20 ปี 5 เดือน

ข้อสังเกตของผู้สัมภาษณ์

จากการสังเกตพฤติกรรมของตีขณะสัมภาษณ์ จากการแสดงออกบุคลิกภาพต่าง ๆ ที่ปรากฏให้เห็นแสดงว่าตีเป็นคนอารมณ์ร้อน ไม่พยายามที่จะเข้าใจหรือยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพร่างกายและจิตใจ ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นเกิด ความสับสนในพฤติกรรม ขาดการอบรมสั่งสอน ประกอบกับตีต้องประสบกับปัญหามากมายหลายอย่างในวัยเด็ก ทั้งเรื่องบิดามารดาแยกทางกันเรื่องนี้สิน และเรื่องถูกรังแก ตีมีลักษณะเป็นเด็กเก็บกด ไม่ค่อยพูดจาเท่าใดนัก มีแววตาที่ค่อนข้างดูร้ายและมีอาการไม่พอใจหรือมีลักษณะค่านในใจ เวลาที่ได้รับคำแนะนำตีมักจะไม่เห็นขัดแย้งเสมอ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 5 : เมาสุราปล้นทรัพย์

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ ตู่ (นามสมมติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ปัจจุบันอายุ 22 ปี

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6

ภูมิลำเนา อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 165 ซม. รูปร่างเล็ก ผิวคล้ำ ริมฝีปากดำ

ลักษณะพิเศษ มีรอยสักรอบบริเวณแขนซ้ายและขวา ศีรษะใหญ่

ถูกจับกุมข้อหา ปล้นทรัพย์

เหตุเกิดเมื่อ เวลาประมาณ 23.00 น.

เหตุเกิดที่ ร้านจำหน่ายสุรา อ.ท่าระหัด จ.สุพรรณบุรี

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เป็นครอบครัวเดี่ยว พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพี่น้องรวม 3 คน ตู่เป็นคนโต มีน้องชายและน้องสาว บิดาและมารดามีอาชีพทำหน้า และรับจ้างตัดอ้อย ที่บ้านเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ชั้นล่างเป็นดินยกพื้นสูงจากพื้น ลักษณะเป็นหมู่บ้านญาติพี่น้องมีความสัมพันธ์กันตามสมควร มีทะเลาะกับเพื่อนบ้านซึ่งเป็นญาติบ้างบางครั้ง

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

มีรายได้หลักจากการทำนาและรับจ้างตัดอ้อย รายได้ของครอบครัวประมาณเดือนละ 4,000 บาท ตู่จะไปรับจ้างตามบ้านต่าง ๆ ตัดอ้อยเป็นอาชีพเสริมนอกจากช่วยที่บ้านแล้ว บิดาจะให้เงินใช้วันละ 100 บาท คบเพื่อนสนิทจำนวน 3-4 คน ตีมสุรา (เหล้าขาว) สูบบุหรี่ และเสพยา

ยาบ้าซึ่งหาซื้อได้ง่ายเม็ดละ 100 บาท เพื่อสนิทหนึ่งคนถูกจับในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษ(ยาบ้า) ทางบ้านค่อนข้างเดือนร้อนเรื่องการเงิน แต่ไม่มีภาระหนี้สิน มีชัดเจนบ้างเป็นบางเดือน ต้องขอยืมเพื่อนบ้านญาติ ตุ้ไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวเลย นำชายซึ่งพักอาศัยอยู่ใกล้บ้านถูกจับกุมในข้อหา กระทำอนาจารเด็กนักเรียน ตอนนี้อยู่ในเรือนจำ ตุ้เป็นคนติดเพื่อนไปไหนกับเพื่อนเป็นประจำ ชอบเที่ยวเตร่เวลากลางคืน ต้มสุรา ตามร้านอาหารต่าง ๆ มีเรื่องมีราวเป็นบางครั้ง

พฤติกรรมแห่งคดี

วันเกิดเหตุตุ้กับเพื่อนอีกจำนวน 3 คน ไปเที่ยวที่ร้านอาหารต่างอำเภอ ต้มสุราไปหลายขวดมีอาการมึนเมา หลังจากที่ได้ดื่มไปสักพักใหญ่ ปรากฏว่า โต๊ะที่นั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามซึ่งนั่งมองหน้ากับตุ้มาพอสมควรได้ตะโกนถ้อยคำที่ไม่สุภาพ (ให้ของลับ) กับตุ้หลังจากที่ได้เห็นพฤติกรรมดังกล่าว ตุ้ซึ่งอยู่ในอาการมึนเมาและในขณะที่เดียวกันวันนั้นตุ้ได้นำปืนลูกม่ขนาด .38 มม. ภายในมิได้บรรจุกระสุนไปด้วย ซึ่งเป็นปืนเถื่อนที่ตุ้ซื้อมาจากเพื่อนในราคา 2,000 บาท จึงเดินตรงไปหาชายดังกล่าวแล้วใช้ปืนที่เตรียมมาตบบริเวณใบหน้า 1 ครั้ง เป็นเหตุชายดังกล่าวได้รับบาดเจ็บมีโลหิตไหลทั่วใบหน้า หลังจากนั้นตุ้และเพื่อนก็พากันหลบหนีไป เช้าวันรุ่งขึ้นได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมกับผู้เสียหายมาพบที่บ้านและได้จับกุมตัวตุ้โดยแจ้งข้อกล่าวหาว่า ปล้นทรัพย์ ซึ่งในการแจ้งข้อหาในครั้งนีตุ้ได้ปฏิเสธว่ามีได้แจ้งชิงทรัพย์สินของผู้เสียหายแต่อย่างไร แต่ผู้เสียหายยืนยันว่า หนึ่งในเพื่อนของตุ้กระซอกสร้อยคอทองคำหนัก 1 บาทไปด้วย และศาลได้พิพากษาว่าตุ้กระทำความผิดฐาน ปล้นทรัพย์ มีโทษจำคุก 9 ปี

มูลเหตุจูงใจให้กระทำผิด

ในการกระทำความผิดครั้งนี้ตุ้ได้แสดงความคิดเห็นว่า ด้วยความคึกคะนองและความมึนเมา อีกทั้งผู้เสียหายบันดาลโทสะเป็นอย่างมาก จึงตัดสินใจลงมือ

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

รู้สึกเสียใจ แต่ที่สำคัญคือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ ซึ่งผู้ได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา แต่กระบวนการยุติธรรมไม่ให้ความเป็นธรรมกับผู้ ตักกล่าวหา เพียงแค่อารมณ์ชั่ววูบ อีกทั้งเมาสุรา ทำร้ายร่างกายผู้ที่มาบันดาลโทษจะต้องถูกลงโทษจำคุกถึง 9 ปี และหากย้อนเวลากลับไปได้จะไม่กระทำการดังกล่าวนี้อย่างแน่นอน

กรณีศึกษาที่ 6 : ปล้นรถจักรยานยนต์

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ จำลอง (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ปัจจุบันอายุ 24 ปี

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6

ภูมิลำเนา อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 170 ซม. รูปร่างสันทัด ผิวคล้ำ

ลักษณะพิเศษ มีรอยสักตั้งแต่บริเวณลำคอถึงสันเท้า

ถูกจับกุมข้อหา ปล้นทรัพย์

เหตุเกิดเมื่อ เวลาประมาณ 19.30 น.

เหตุเกิดที่ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เป็นครอบครัวเดี่ยว พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพี่น้อง 4 คน เป็นคนที่ 2 พี่ชายคนโต ทำงานแล้ว นอกนั้นเรียนหนังสืออยู่ บิดาเป็นอัมพาต ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มารดาเป็น

ผู้ดูแลค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในบ้าน ความสัมพันธ์ในบ้านไม่สู้จะดีนัก มารดามีอาการซึมเศร้าตลอดเวลา เพราะที่ต้องทำงานหนัก และต้องคอยดูแลบิดาหลังจากที่ทำงานเสร็จแล้ว พี่น้องรักใคร่ปรองดอง แต่ไม่ค่อยจะได้พบปะพูดคุยกัน เห็นมารดาร้องไห้อยู่เป็นประจำ

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

รายได้ทั้งครอบครัวมาจากมารดาซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างเป็นคนงานในโรงงาน ส่วนพี่ชายคนโตมิได้ส่งเสียให้กับครอบครัว รายได้ของครอบครัวประมาณเดือนละ 5,000 - 6,000 บาท ซึ่งไม่พอต่อค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ก่อนเกิดเหตุจำลองเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วแต่ไม่ได้ทำอะไร อยู่ไปวันวัน ตมกาว สุปบุหรี เบื่อหน่ายชีวิต เวลาว่างจะดูแลน้อง นอนพักผ่อนอยู่กับบ้าน บ้านที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นเพิงสังกะสี หรือเรียกกันว่า สลัม ฐานะยากจน แต่ไม่มีหนี้สิน อุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้านไม่มีมากมายคงมีแต่หม้อหุงข้าว กับพัดลม บริเวณบ้านพักมีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นประจำ แต่ไม่เคยทดลองยาเสพติดใด ๆ อาจเพราะไม่มีเงิน จะตมกาวเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากราคาถูก หาซื้อง่าย

พฤติกรรมแห่งคดี

ก่อนเกิดเหตุ 1 วัน เพื่อนที่พักอาศัยอยู่บริเวณบ้าน ซึ่งไม่มีงานทำด้วยกัน ได้ชักชวนให้ไปหาญาติที่จังหวัดชัยภูมิ เพื่อที่จะไปขอยืมเงิน โดยแจ้งว่าพรุ่งนี้จะมีรถส่งสินค้าจะไปที่จังหวัดชัยภูมิไม่ต้องเสียเงินค่ารถ เช้าวันรุ่งขึ้นจึงได้นั่งรถคันดังกล่าวไป เมื่อไปถึงก็ออกตามหาบ้านญาติจนกระทั่งเวลาประมาณ 15.00 น. เห็นว่าไม่มีทางที่จะหาบ้านญาติพบ จึงโบกรถยนต์ที่ผ่านไปมา เพื่อที่จะกลับสมุทรปราการ แต่หลังจากที่ลองใช้วิธีดังกล่าวแล้ว จนเวลาประมาณ 19.00 น. ก็ไม่มีรถยนต์คันใดจอดรับด้วยความหิวของทั้งสามคน จำลองจึงเสนอความคิดว่า ให้เข้าไปหลบในซอยที่ด้านหน้าซึ่งค่อนข้างแคบ เมื่อมีรถจักรยานยนต์วิ่งผ่านมาก็ทำการแย่งชิงรถเพื่อจะขับกลับบ้าน หลังจากนั้นเวลาประมาณ 19.30 น. หลังจากที่จำลองกับพวกยืนรอในซอยได้สักพักใหญ่ มีผู้ชายขี่รถจักรยานยนต์เข้ามาในซอยเมื่อมาใกล้ จำลองกับเพื่อนจึงได้ใช้ไม้ที่เตรียมไว้ฟาดบริเวณกลางหลังและท้ายทอยเป็นเหตุให้รถล้มและผู้ขับขี่สลบไป หลังจากนั้นก็พากันขับรถคันดังกล่าวไป

ถึงจังหวัดนครราชสีมา ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกให้หยุดและขอตรวจสอบหลักฐาน เมื่อไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ จึงถูกนำตัวไปสถานีตำรวจหลังจากที่รออยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แจ้งให้ทราบว่า ได้ประสานกับทางจังหวัดชัยภูมิแล้วปรากฏว่า มีผู้เห็นเหตุการณ์ขณะที่ทำการแย่งชิงรถจักรยานยนต์ จึงได้แจ้งขอหา ปล้นทรัพย์

มูลเหตุจูงใจให้กระทำผิด

สาเหตุในการกระทำความผิดครั้งนี้ น่าจะมาจากหลายสาเหตุด้วยกันเนื่องจากเป็นการกระทำที่มีการวางแผนมาก่อน มีการไตร่ตรองทบทวนแล้ว สาเหตุมาจากความต้องการทรัพย์สินของผู้เสียหาย รวมถึงความหิวและการขาดความยั้งคิดของจำลองกับเพื่อน จำลองแจ้งว่า ในวันนั้นต้องการที่จะกลับบ้านมากเพราะไม่เคยมาไกล และไม่รู้ว่าไปทางไหน หากกระทำผิด ที่เกิดเหตุแล้วกลับบ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่น่าจะตามตัวได้

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

จำลองมีความรู้สึกผิด เสียใจและไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นกับตนเอง มีความรู้สึกสงสารเหยื่อที่ถูกจำลองกับพวกทำร้ายร่างกาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีศึกษาที่ 7 : ปล้นทรัพย์เพราะต้องการเงินไปเที่ยว

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ เสริม (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 21 ปี ปัจจุบันอายุ 23 ปี

การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 2

ภูมิลำเนา จ.พิจิตร

ต่าณิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 170 ซม. รูปร่างเล็ก ผอมบาง ผิวคล้ำ

ลักษณะพิเศษ มีรอยสักที่บริเวณหน้าอกด้านขวาลายดอก พุดไม่เต็มเสียง

ถูกจับกุมข้อหา ปล้นทรัพย์

เหตุเกิดเมื่อ เวลาประมาณ 15.30 น.

เหตุเกิดที่ ต.ลัดทึบ จ.ชลบุรี

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เสริม พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพี่น้อง 2 คน เป็นพี่คนโต ส่วนน้องสาวอยู่กับญาติที่จังหวัดระยอง ลักษณะเป็นครอบครัวเล็ก อยู่กันแบบง่าย ๆ บิดาเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดี ไม่มีการมีปากเสียงกันบ่อยนักระหว่างบิดาและมารดา

ลักษณะบ้านเป็นบ้านปูน ชั้นเดียว เนื้อที่ไม่มากนัก มีห้องนอน 1 ห้อง โดยนอนรวมกันหมด มีความเป็นอยู่ปานกลางไม่ถึงกับยากจน ชัดสนเงินทองเป็นบางเวลา มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบถ้วน เช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น พัดลม เครื่องเสียง หรือแม้แต่เครื่องเล่นวิดีโอเทป เสริมจะสนิทกับมารดามากกว่าบิดา เนื่องจากบิดาไม่พอใจเรื่องที่เสริมไปเที่ยวหรือพักบ้านเพื่อน

บ่อย ทำให้เสริมถูกบิดาตำหนิ ว่ากล่าวเป็นประจำ แต่มารดาตามใจไม่เคยดุว่า ว่ากล่าวหรือลงโทษเลยแม้แต่ครั้งเดียว ทำให้เสริมมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อบิดาเท่าใดนัก

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

สภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยเป็นบ้านพักเป็นส่วนใหญ่ สงบเงียบ ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน รายได้ของครอบครัวมาจากบิดาซึ่งประกอบอาชีพขับรถยนต์สองแถวรับจ้างมีรายได้เดือนละประมาณ 4,000 บาท มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพอยู่เป็นแม่บ้านที่บ้าน มีชีวิตความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย บุคคลที่พักอาศัยอยู่ใกล้บริเวณบ้านก็ไม่ปรากฏให้เห็นว่ามีการกระทำผิดกฎหมายและไม่เคยมีบุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติถูกจับกุมดำเนินคดีแต่อย่างใด เสริมไม่สนใจในการศึกษาเล่าเรียน จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็ไม่ยอมศึกษาต่อ ติดเพื่อน ชอบเที่ยวกลางคืนและไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านเพื่อนเป็นประจำ เพื่อนที่คบกันอยู่มีจำนวน 3 คน ไม่ได้ศึกษาต่อทั้ง 3 คน ส่วนใหญ่จะชวนกันไปเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน คือ ตีมสุรา สูบบุหรี่ และมีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง สำหรับค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่แต่ละครั้งจะแบ่งกันออก ซึ่งบิดาจะให้เงินเสริมสัปดาห์ละ 400 บาท เมื่อเงินหมดเมื่อใดเสริมจะมาลักขโมยในบ้านไปขายหรือไปจำหน่าย ทำให้บิดาไม่พอใจและว่ากล่าว ลงโทษเป็นประจำ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและเสริมไม่สู้จะดีนัก

พฤติกรรมแห่งคดี

ในวันก่อนเกิดเหตุ เสริมไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านเพื่อน และได้ปรึกษากันว่า จะไปหาเงินมาเนื่องจากเงินที่จะใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ได้หมดลงแล้ว และบิดาไม่ให้เสริมกลับบ้านเนื่องจากเสริมได้ลักเอาเครื่องเล่นวิดีโอเทปของที่บ้านไปจำหน่ายเมื่อสัปดาห์ก่อน ทำให้บิดาโกรธและไม่ให้เงินประจำสัปดาห์ ทั้งสามคนจึงได้วางแผนที่จะหาเงินด้วยวิธีการกระชากสร้อยผู้คนที่เดินซื้อของอยู่ในตลาดสด บริเวณหน้าโรงงาน ในวันเกิดเหตุเวลาประมาณ 15.00 น. ทั้งสามคนได้มาดักรอที่บริเวณหน้าตลาด และได้เห็นหญิงอายุประมาณ 40 ปี ใส่สร้อยคอทองคำเดินซื้อของในตลาดเพียงคนเดียว จึงได้ส่งสัญญาณว่าจะทำการกระชากสร้อยคอหญิงดังกล่าว โดยเสริมเดินตามไป

จนกระทั่งถึงกลางตลาด จึงได้ใช้มือขวากระชากสร้อยคอที่สวมใส่อยู่ แต่หญิงดังกล่าวรู้ตัวทันทีจึงได้หันมาใช้เล็บจิกที่บริเวณแขนของเสริมและได้มีการต่อสู้เพื่อแย่งทรัพย์สินกลับมา เสริมจึงใช้เท้าเตะที่บริเวณลำตัวทำให้หญิงคนดังกล่าวล้มลงกับพื้น แล้วจึงวิ่งหนีออกมาจากที่เกิดเหตุและส่งสร้อยคอที่กระชากมาให้เพื่อนซึ่งยืนรออยู่ที่อีก มุมหนึ่งด้านตรงกันข้าม แล้วจึงวิ่งส่งต่อให้กับเพื่อนอีกคนหนึ่งที่ยืนรออยู่หน้าตลาดสด หลังจากนั้นจึงได้มารวมกันที่บ้านของเพื่อน และนำสร้อยคอทองคำที่ได้มาไปจำหน่ายแล้วนำเงินมาแบ่งกัน หลังจากนั้นประมาณ 2 เดือน ขณะที่เสริมเดินออกมาจากที่พักได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาแสดงตนและแจ้งข้อหาว่า "ปล้นทรัพย์" เสริมรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา จึงนำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย

มูลเหตุจูงใจให้กระทำผิด

สำหรับมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดครั้งนี้ สาเหตุหลักคือการประสงค์ต่อทรัพย์ เสริมมีความต้องการเงินเพื่อจะได้นำมาใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ รวมไปถึงความคึกคะนองจากการเป็นวัยรุ่น เพราะคิดว่าอย่างไรก็สามารถหลบหนีได้ทันแน่นอน เนื่องจากที่เกิดเหตุมีคนพลุกพล่านหลบหนีได้ง่าย

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

เสริมมีความรู้สึกผิด และเสียใจต่อการกระทำดังกล่าว หากย้อนเวลากลับไปได้จะไม่กระทำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน รู้สึกเข็ดหลาบ และหลาบจำ

ข้อสังเกตของผู้สัมภาษณ์

ในขณะที่สัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์รู้สึกได้ว่า เสริมยังไม่ได้สำนึกผิดอย่างแท้จริง คำพูดที่พูดออกมาเหมือนกับว่าได้เคยพูดหรือกล่าวให้ผู้อื่นฟังมาก่อนแล้ว เสริมมีความต้องการเพียงอย่างเดียวคือ ต้องการอิสระ อยากที่จะออกไปจากสถานที่ที่ถูกควบคุมอยู่เท่านั้น เสริมยังมีสภาพจิตใจที่ไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถที่จะความรู้สึกต่าง ๆ ได้ มีความสับสนทางด้านความคิด เนื่องจากเขายังอยู่ในช่วงอายุของการเปลี่ยนแปลงจากเด็กสู่วัยเป็นผู้ใหญ่

กรณีศึกษาที่ 8 : เสพยาบ้านำไปสู่การกระทำผิด

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ มานะ (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ปัจจุบันอายุ 22 ปี

การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3

ภูมิลำเนา อ.บางไทร จ.อยุธยา

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 170 ซม. รูปร่างสันทนต์ แข็งแรง ผิวคล้ำ

ลักษณะพิเศษ เสียงใหญ่ ตาข้างซ้ายเหล่

ถูกจับกุมข้อหา ชิงทรัพย์

เหตุเกิดเมื่อ เวลาประมาณ 17.30 น.

เหตุเกิดที่ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เมื่อยังเป็นเด็กนั้นมานะพักอยู่กับบิดามารดาและพี่สาวอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่ต่อมาในปี พ.ศ.2535 พี่สาวได้มาออกจากบ้านมาทำงานที่จังหวัดสมุทรปราการ และอีก 2 ปีถัดมามานะก็ขอบิดามารดามาพักกับพี่สาวเพื่อหางานทำ บ้านที่พักอยู่ปัจจุบันกับพี่สาวนั้นเป็นห้องเช่า อยู่ด้วยกัน 2 คน แต่เพื่อนชายของพี่สาวจะมาหาในบางครั้ง มานะเชื่อฟังพี่สาวมากกว่าบิดามารดา ซึ่งไม่ค่อยจะเข้าใจมานะ พี่สาวจะว่ากล่าวและคอยตักเตือน อีกทั้งให้ความช่วยเหลือหางานให้มานะทำจนมีรายได้เป็นของตนเอง แต่มานะเลือกที่จะพักอาศัยอยู่กับพี่สาว เนื่องจากเป็นคนที่คนติดพี่พอสมควร

ลักษณะที่พักเป็นห้องเล็ก ๆ ไม่มีห้องนอนแยกคล้ายแฟลต ไม่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก คงมีเพียงพัดลมเท่านั้น รอบข้างอยู่กันอย่างแออัด ผู้ที่พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นคนที่ทำงาน

ในโรงงานบริเวณดังกล่าว ฐานะความเป็นอยู่ของมานะถือได้ว่าไม่เดือนร้อนขัดสน เพราะทั้งมานะ และพี่สาวเอง ก็มีรายได้เป็นของตนเอง แต่ก็ต้องส่งเงินให้ทางบ้านทำให้ในบางครั้งไม่พอใช้จ่ายได้

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

สภาพที่อยู่รอบ ๆ ดังที่กล่าวไว้แล้วเป็นชุมชนแออัด ผู้คนอยู่กันพลุกพล่าน มีการทะเลาะวิวาท ต้มสุรา และเสพยาเสพติดให้เห็นประจำ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาจับกุมผู้คนที่กระทำความผิดกฎหมายในที่พักอาศัยทุกสัปดาห์ พี่สาวของมานะทำงานโรงงานมีรายได้เดือนละ 3,500 บาท ส่วนมานะทำงานเป็นพนักงานขายอยู่ที่ห้างสรรพสินค้า มีรายได้ประมาณเดือนละ 4,000 บาท สำหรับค่าเช่าห้องแบ่งกันจ่ายคนละครึ่ง ซึ่งค่าเช่าห้องเดือนละ 1,500 บาท แต่ทั้งพี่สาวและมานะต้องส่งเงินช่วยมารดาที่บ้านอยุธยา เนื่องจากบิดาเสียชีวิตแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพใด คงได้รับจากบุตรทั้งสองที่ส่งมาให้เท่านั้น มานะส่งให้มารดาเดือนละ 1,500 บาท ทำให้ในบางเดือนรายได้ไม่เพียงพอ ในสมัยอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาพี่ชายลูกพี่ลูกน้องถูกจับในข้อหา " ลักทรัพย์ " ปัจจุบันได้รับการปล่อยตัวแล้วและยัง คบหาสมาคมกันแต่ไม่บ่อยครั้งนัก

มานะไม่ต้มสุรา แต่สูบบุหรี่จัด เมื่อครั้งอยู่จังหวัดอยุธยามานะติดยาบ้าอย่างรุนแรง ต้องเสพแทบจะทุกวัน แต่เมื่อย้ายมาอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการได้หยุดไปช่วงระยะเวลาหนึ่งเนื่องจากไม่สามารถหาซื้อยาเสพติดได้ อีกทั้งมีเงินไม่พอใช้ จนกระทั่งได้งานทำ จึงกลับมาเสพยาอีกแต่ไม่ถึงกับติดรุนแรงเหมือนเมื่อครั้งอยู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนที่คบกันอยู่มี 4 - 5 คน ไม่มีผู้ใดกระทำความผิดกฎหมายและถูกจับกุมดำเนินคดีมาก่อน แต่มีการเสพยาบ้าจำนวน 3 คน เพื่อนทั้ง 5 คน มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ และต้มสุรา ยกเว้นมานะที่ไม่ต้มสุราเพียงคนเดียว

พฤติกรรมแห่งคดี

ในวันเกิดเหตุ มานะได้เดินทางไปหาเพื่อนที่พักเดียวกันกับมานะ เพื่อไปพบปะพูดคุยใน และในวันดังกล่าวนั้น มานะและเพื่อนได้เสพยาบ้าจนมีอาการมึนเมา จากนั้นเพื่อนของมานะได้ชักชวนมานะไปซื้อรถจักรยานยนต์เล่น เมื่อขับไปถึงบริเวณหน้าโรงงาน ทั้งสองจึงหยุดรถและไปนั่งอยู่ที่บริเวณป้ายรถประจำทาง บริเวณประตูทางออกเพื่อดูหญิงสาวที่ทำงานเดินออกจากโรงงาน

เนื่องจากเป็นเวลาที่เปลี่ยนกะทำงาน เมื่อนั่งอยู่จนกระทั่งเวลาประมาณ 17.30 น. เพื่อนมานะได้เสนอความคิดที่จะกระชากกระเป๋าเงินของ หัวหน้าแผนกในโรงงานซึ่งเป็นคนที่เพื่อนของมานะรู้จักเป็นอย่างดี และทราบว่ามีเงินและทรัพย์สินในกระเป่าถืออยู่พอสมควร เมื่อมานะได้ฟังดังกล่าวจึงได้ตอบตกลงที่จะลงมือ โดยเพื่อนจะติดเครื่องยนต์รอกอยู่ห่างออกไป 5 เมตร หน้าประตูทางออก และมานะยืนรอกอยู่หน้าโรงงาน เมื่อหัวหน้าแผนกซึ่งเป็นหญิงอายุประมาณ 35 ปี เดินออกมา มานะจึงเดินเข้าไปประชิด และกระชากกระเป๋าเงินที่สะพายมาด้วย พร้อมทั้งผลักหญิงดังกล่าวล้มลงกับพื้น แล้วจึงวิ่งไปขึ้นซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์เพื่อที่จะหลบหนี ระหว่างที่เร่งเครื่องออกตัวไปได้ระยะ 5 เมตร ได้มีรถยนต์บรรทุกหกล้อวิ่งสวนมา และในจังหวะที่เร่งจะหลบหนีรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวได้เสียหลักพุ่งชนรถยนต์บรรทุกหกล้อทำให้ผู้ขับขี่ได้รับบาดเจ็บและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัว ส่วนมานะเมื่อลุกขึ้นได้ก็รีบวิ่งหนีออกจากที่เกิดเหตุทันที หลังจากนั้น 4 เดือน มานะได้มาขึ้นหมายเกณฑ์ทหารที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีในข้อหา "ชิงทรัพย์"

มูลเหตุจูงใจให้กระทำผิด

มูลเหตุในการกระทำผิดครั้งนี้ สาเหตุหลักน่าจะมาจากความคึกคะนอง และด้วยอาการมึนเมาหลังจากที่เสพยาบ้ามาไม่นาน ซึ่งฤทธิ์ของยาบ้าทำให้ขาดสติ ไม่รู้ผิดชอบชั่วดีไปชั่วขณะ มานะไม่มีความจำเป็นหรือเดือนร้อนเรื่องเงินมากเท่าใดนัก หากแต่ต้องการเงินไปใช้จ่ายตามธรรมดา ไม่น่าที่จะเป็นสาเหตุหลักในการกระทำผิด ความมานะแจ้งว่าในช่วงเวลาดังกล่าวขณะกระทำความผิดมีอาการเหมือนครึ่งหลับครึ่งตื่น รู้สึกชา มึน ๆ ไม่สามารถที่จะยับยั้ง หรือคิดทบทวนได้ว่าสิ่งที่กระทำลงไปเหมาะสมหรือคุ้มค่าหรือไม่ หลังจากเหตุการณ์เสร็จสิ้นลง มานะยังไม่รู้สึกตัวว่าตนกระทำความผิด จนกระทั่งในวันรุ่งขึ้นหลังจากที่ยาบ้าเริ่มหมดฤทธิ์ มานะรู้สึกผิด และไม่คิดว่าตนเองจะกล้าที่จะกระทำในสิ่งดังกล่าวนี้ได้

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

มานะมีความรู้สึกผิด และเสียใจต่อการกระทำครั้งนี้ หากย้อนเวลากลับไปได้มานะจะกระทำเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างแน่นอน และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งยาบ้า ซึ่งทำให้มานะหมดอนาคต ชาติสติ และกระทำความผิดที่ไม่ถูกต้องลงไป

ข้อสังเกตของผู้สัมภาษณ์

หลังจากสัมภาษณ์มานะเสร็จสิ้น มีความรู้สึกว่า มานะยังมีความเป็นเด็กอยู่มาก ไม่ค่อยเป็นตัวของตัวเอง ขาดภาวะการเป็นผู้นำ ถูกชักชวนหรือโน้มน้าวใจให้กระทำความผิดได้ง่าย ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการไม่ได้อยู่กับบิดามารดา พี่สาวไม่สามารถอบรมสั่งสอนได้เพียงพอและมานะถูกเลี้ยงดูแบบตามใจ ทั้งจากบิดามารดาและพี่สาว

กรณีศึกษาที่ 9 : เพื่อนบังคับให้ทำผิด

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ สันติ (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 19 ปี ปัจจุบันอายุ 24 ปี

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6

ภูมิลำเนา อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 165 ซม. รูปร่างผอมเกร็ง ผิวคล้ำ ริมฝีปากดำ

ลักษณะพิเศษ มีรอยสักที่แขนทั้งสองข้างรูปดอกไม้

ถูกจับกุมข้อหา ชิงทรัพย์

เหตุเกิดเมื่อ เวลาประมาณ 19.00 น.

เหตุเกิดที่ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

สันติมีพี่น้องร่วมบิดามารดาจำนวน 4 คน เป็นพี่คนโต บิดาแยกทางกับมารดาตั้งแต่สันติอายุได้เพียง 7 ปี โดยสันติแยกมาอยู่กับมารดาที่กรุงเทพมหานคร ส่วนน้องสาวทั้ง 3 คน อยู่กับบิดาที่จังหวัดร้อยเอ็ด ในตอนเด็กสันติเห็นบิดามารดามีปากเสียงและใช้กำลังทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ สันติมีความรู้สึกที่ไม่ดีกับบิดา เนื่องจากบิดาติดสุรา ดื่มสุราเป็นประจำทุกวัน และจะทำร้ายร่างกายโดยทุบตีมารดาเมื่อมีอาการเมาสุรา ทำให้มารดาได้รับบาดเจ็บ จึงตัดสินใจย้ายมาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะที่พักของสันติเป็นห้องเช่าใกล้กับมหาวิทยาลัย ซึ่งหลังจากที่มารดามาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร แล้วได้ประกอบอาชีพขายอาหาร ประเภทข้าวแกง ให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยใกล้กับที่พัก สันติมีความสนิทสนมกับมารดามาก หลังจากที่มาแยกมาอยู่แล้วก็ไม่ติดต่อกับบิดาและน้อง ๆ ที่จังหวัดร้อยเอ็ดอีกเลย ห้องที่พักมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกพร้อมทุกอย่าง อาทิ โทรทัศน์ พัดลม ตู้เย็น จัดได้ว่า อยู่ในฐานะที่ไม่เดือนร้อนทางการเงิน

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

รายได้หลักของครอบครัวสันติ มาจากมารดาซึ่งขายอาหารในมหาวิทยาลัย มีรายได้ประมาณเดือนละ 4,000 – 5,000 บาท โดยสันติจะช่วยมารดาทำงานในบางครั้ง ที่บ้านไม่มีหนี้สินหรือภาระอื่นใด สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยเป็นบ้านพักอาศัย ไม่มีการกระทำความผิดหรือการกระทำความผิดกฎหมายให้เห็น สิ่งแวดล้อมรอบข้างค่อนข้างดี สันติมีเพื่อนสนิทอยู่หลายกลุ่ม มีทั้งเพื่อนที่ยังศึกษาอยู่และเพื่อนที่ไม่ได้ทำอะไรเหมือนกับสันติ เวลาว่างสันติจะนอนอยู่กับบ้าน หรือออกไปดื่มกาแฟกับเพื่อนหลังวัด สันติเป็นคนติดเพื่อน ชอบออกไปเที่ยวกับเพื่อนในเวลากลางคืนตามสถานบริการต่าง ๆ แต่ไม่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ มารดาจะให้เงินกับสันติวันละ 50 – 100 บาท บางครั้งก็ให้เงินหลายร้อยบาท ทำให้สันติมีเงินใช้ตลอดเวลาแต่ไม่มากนัก สันติเป็นคนใช้เงินสิ้นเปลืองชอบความหรูหราฟุ่มเฟือย บางครั้งใช้เงินเกินตัว มักยืมเงินเพื่อนฝูงอยู่บ่อย ๆ เพื่อใช้ในการซื้อของใช้ราคาแพง ๆ เช่น รองเท้า นาฬิกา เป็นต้น นอกจากสันติจะช่วยมารดาขายอาหารแล้วยัง

ประกอบอาชีพเสริมด้วย โดยรับจ้างส่งเอกสาร รับจ้างทำความสะอาด โดยที่สันติไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใดในบ้านเลย

ก่อนที่สันติจะถูกจับกุมดำเนินคดี เพื่อนสนิทได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวในคดี "ชิงทรัพย์" โดยวิธีการใช้อาวุธมีดคู่ ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นประมาณ 1 เดือนก่อนเกิดเหตุ

พฤติการณ์แห่งคดี

ก่อนเกิดเหตุเพื่อนของสันติได้โทรศัพท์มาตามสันติที่บ้านให้ไปช่วยงานที่ร้านอาหารแถวเยาวราช สันติจึงได้เดินทางไปหา เมื่อไปถึงเพื่อนจึงได้ชักชวนให้สันติร่วมกันกระชากสร้อยคownikทองเที่ยวที่เดินชื่อของในเยาวราช ในตอนแรกสันติได้ปฏิเสธไม่ร่วมกระทำเนื่องจากกลัวถูกจับ แต่เพื่อนไปพูดจาขอร้องและทวงเงินที่สันติยืมไปเมื่อหลายสัปดาห์ก่อน ทำให้สันติยินยอมทำตาม และเมื่อเวลาประมาณ 19.00 น. สันติกับเพื่อนได้นั่งรถจักรยานยนต์ไปตามถนนในแถบเยาวราช เพื่อหาเหยื่อ เมื่อเห็นนักท่องเที่ยวใส่สร้อยคอทองคำเส้นใหญ่ เพื่อนจึงสะกิดและส่งสัญญาณให้สันติทราบ หลังจากนั้นจึงได้ขี่ไปกระชากสร้อยคอทองคำจากคownikทองเที่ยวคนดังกล่าว แต่นักท่องเที่ยวได้ต่อสู้หนักกลับและกระโดดกระชากตัวสันติหล่นจากรถ ส่วนเพื่อนสันติเมื่อเห็นเหตุการณ์จึงรีบขี่รถจักรยานยนต์หลบหนีไป คงเหลือเพียงสันติที่ต่อสู้กับขายนักท่องเที่ยว แต่เนื่องจากตัวเล็กกว่ามาก จึงถูกนักท่องเที่ยวดังกล่าวจับตัวไว้ และต่อมาได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมารับตัวไปดำเนินคดีตามกฎหมาย

มูลเหตุจูงใจให้กระทำความผิด

สาเหตุในการกระทำความผิดครั้งนี้ มาจากการถูกเพื่อนชักชวน และขู่บังคับ เพื่อนสันติได้ทวงหนี้สินที่ค้างไว้ และเรียกร้องให้ชำระในทันทีซึ่งสันติไม่มีเงินที่จะสามารถคืนให้ได้ และหากไม่คืนหรือไม่ปฏิบัติตาม สันติอาจถูกทำร้ายร่างกายในทันที ในสภาวะดังกล่าวสันติไม่สามารถปฏิเสธข้อเสนอได้ จึงจำเป็นต้องร่วมกระทำความผิด

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

สันติมีความสำนึกผิดมาโดยตลอด ตั้งแต่ก่อนเหตุการณ์จะเกิดขึ้น แต่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือปฏิเสธไม่กระทำไม่ได้ และหลังจากที่ลงมือไปแล้วก็รู้สึกผิด เสียใจและท้อแท้กับชีวิต ซึ่งเกิดจากการใช้เงินฟุ่มเฟือย ทำให้จำเป็นต้องไปยืมเงินจากเพื่อนและถูกบังคับให้กระทำผิดในที่สุด

ข้อสังเกตของผู้สัมภาษณ์

สันติเป็นคนที่บุคลิกลักษณะเป็นคนเรียบร้อย พูดจาสุภาพ มีลักษณะคล้ายผู้หญิง แต่ในความสัมพันธ์ มีความดุดัน และความก้าวร้าวแฝงอยู่ เป็นคนรักสวยรักงาม ผิวพรรณดี มีลักษณะเบี่ยงเบนทางบุคลิกภาพ อาจเป็นเพราะอยู่ใกล้ชิด และสนิทสนมกับพี่สาวมาก ทำให้เกิดการลอกเรียนพฤติกรรมของพี่สาวได้

กรณีศึกษาที่ 10 : เมาสุราชิงทรัพย์

ภูมิหลังส่วนบุคคล

ชื่อ วัน (นามสมมุติ)

เชื้อชาติ ไทย

สถานภาพ โสด

อายุขณะกระทำผิด 20 ปี ปัจจุบันอายุ 22 ปี

การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6

ภูมิลำเนา อ.โคกศรีสุพรรณ จ.สกลนคร

ตำหนิรูปพรรณ เป็นชายไทยสูงประมาณ 170 ซม. ผิวขาว คล้ายคนจีน ฟันห่าง

ลักษณะพิเศษ มีรอยสักที่หน้าอกเป็นรูปไม้เลื้อยไปจนถึงกลางหลัง

ถูกจับกุมข้อหา ชิงทรัพย์

เหตุเกิดเมื่อ เวลาประมาณ 17.00 น.

เหตุเกิดที่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ลักษณะครอบครัวและความเป็นอยู่

เป็นครอบครัวเดี่ยว พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 4 คน เป็นบุตรคนสุดท้อง มีพี่ชาย 1 คนและพี่สาว 2 คน ซึ่งพี่ชายไปทำงานในกรุงเทพมหานคร ส่วนพี่สาวคนรองแต่งงานแยกไปอยู่กับสามี ส่วนพี่สาวอีกคนไปทำงานต่างจังหวัด

ลักษณะบ้านเป็นบ้านชั้นเดียวยกสูงจากพื้น เป็นบ้านไม้เก่าแก่ มีไร่นาเป็นของตนเอง บิดาเสียชีวิตตั้งแต่อายุได้ 13 ปี วันจึงเป็นลูกคนเดียวที่เหลืออยู่และต้องช่วยงานที่บ้าน คือช่วยมารดาทำนา และเมื่อวันอายุได้ 18 ปี ทางบ้านได้เลิกทำนาเนื่องจากไม่มีน้ำและรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย วันจึงตัดสินใจเดินทางมากรุงเทพมหานครเพื่อหางานทำเช่นเดียวกับพี่ชายและพี่สาวซึ่งส่งเงินมาช่วยมารดาทุกเดือน วันย้ายมากรุงเทพมหานครประกอบอาชีพรับจ้างอยู่ที่ร้านขายแก๊สย่านปทุมวัน มีห้องพักเป็นของตนเอง แต่เป็นห้องเล็กและคับแคบมาก แต่มีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าตอนที่อยู่ที่สกลนคร มีเพื่อนที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันที่ร้านจำนวน 7 คน วันเป็นคนที่มีแรงที่สุดและทำงานมากที่สุดในวันจึงเป็นที่โปรดปรานของเจ้าของร้านและเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ในร้าน

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

ในการทำงานที่ร้านแก๊สดังกล่าวมีรายได้เดือนละประมาณ 4,500 บาท วันสามารถส่งเงินช่วยมารดาเดือนละหลายพันบาทบางที่ส่งให้มารดาเดือนละ 2,000 บาท วันดีมีสุราและสูบบุหรี่จัดเพื่อนที่ทำงานด้วยกันไม่มีการกระทำผิดกฎหมายหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดแต่อย่างใด มีความรักใคร่กันดีกับเพื่อนและเจ้าของร้าน วันไม่มีปัญหาทางการเงิน หรือมีหนี้สิน แต่ในปีที่แล้วมารดาไม่สบายทำให้วันต้องยืมเงินเพื่อนและเจ้าของร้านไปช่วยมารดา ปัจจุบันใช้นี้สินหมดแล้วในเวลาว่างวันจะไปหาเพื่อนหญิงที่ทำงานอยู่ร้านอาหารใกล้ ๆ และไปรับประทานอาหารกัน

ตั้งแต่วันมาอยู่กรุงเทพมหานคร เคยมีเรื่องมีราวหลายครั้งตามประสาวัยรุ่น บริเวณร้านอาหารในย่านปทุมวัน วันเคยถูกนักเลงเจ้าถิ่นรุมทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธมีคมเมื่อครั้งมาอยู่ใหม่ ทำให้วันต้องพกมีดติดตัวตลอดเวลา

พฤติกรรมแห่งคดี

กล่าวคือ ก่อนเกิดเหตุวันขณะที่วันนั่งดื่มสุรากับเพื่อนที่ทำงาน บริเวณร้านอาหาร ใกล้ ๆ ตั้งแต่เวลาประมาณ 18.00 น. จนกระทั่งเวลาประมาณ 21.00 น. ขณะที่นั่งดื่มสุรานั้น ได้มีเพื่อนเก่าสมัยอยู่ด้วยกันที่สกลนครเดินเข้ามาทักทาย เมื่อวันเห็นเพื่อนจึงได้ชวนร่วมดื่มสุรด้วยกัน จนถึงเวลา 23.30 น. เพื่อนเก่าของวันจึงได้ชักชวนวันให้ไปเที่ยวต่อที่ร้านอาหารแถวฝั่งธนบุรี แต่บอกกับวันว่าไม่ค่อยมีเงิน ขอร้องให้วันช่วยออกเงินให้ก่อน วันได้ตอบตกลง ซึ่งในขณะนั้นทั้งวัน และเพื่อนอยู่ในอาการเมาสุราแล้ว เมื่อพูดจาเกินร้อยแล้ววันจึงออกไปเรียกรถยนต์รับจ้าง (แท็กซี่) เพื่อไปนั่งกินกันต่อที่ ฝั่งธนบุรี หลังจากที่นั่งไปได้ประมาณ 15 นาที เพื่อนได้ขอมัดที่ วันพกติดตัวมา วันจึงยื่นมิดให้ดูโดยไม่ได้คิดว่าเพื่อนจะนำไปทำอะไร หลังจากที่วันส่งให้เพื่อน ทันใดนั้นเองเพื่อนได้นำมิดจ่อที่บริเวณลำคอของคนขับรถและให้ส่งเงินที่มีอยู่ที่ตัวมาให้หมด วันตกใจกับการกระทำดังกล่าวแต่อยู่ในระหว่างมีเงินจึงไม่ได้ห้ามปราม เพราะเกรงว่าเพื่อนจะทำร้าย จากนั้นคนขับรถจึงได้ส่งเงินให้จำนวน 3,000 บาท เมื่อได้รับเงินแล้วจึงสั่งให้หยุดและทั้งสองจึงลงจากรถยนต์ โดยพูดว่าห้ามนำเรื่องนี้ไปแจ้งตำรวจมิฉะนั้น จะทำถูกทำร้าย หลังจากทีลงจากรถแล้ว วันจึงขอแยกกับเพื่อนดังกล่าวทันที เนื่องจากเกรงว่าจะถูกจับ แล้วจึงแยกย้ายกันกลับบ้าน ต่อมา 2 วัน ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาที่ร้านและแสดงหมายขอตรวจค้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจค้นตัวพบมิดของกลางจึงได้นำตัววันส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี วันให้การปฏิเสธว่าไม่มีส่วนร่วมกระทำความผิดในครั้งนี้ แต่คนขับรถยนต์รับจ้างผู้เสียหายมิได้ท้วงติงแต่อย่างใด

มูลเหตุจูงใจให้กระทำความผิด

วันปฏิเสธว่าไม่ได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดครั้งนี้ ได้พบกับเพื่อนผู้กระทำความผิดครั้งแรกในวันเกิดเหตุ และไม่ทราบว่าเป็นเหตุจะมีพฤติกรรมเช่นนี้ หากวันรู้จะไม่นั่งรถไปด้วยกับเขาอย่างแน่นอน

ความรู้สึกต่อการกระทำผิดในครั้งนี้

มีความรู้สึกเสียใจและผิดหวังเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งมีความน้อยใจในกระบวนการยุติธรรมซึ่งฉันไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำของตำรวจและอัยการ วันตกเป็นอาชญากร เป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับในสายตาของเจ้าหน้าที่ ซึ่งตนได้แสดงความบริสุทธิ์ใจมาโดยตลอดเวลาที่ คนไม่มีส่วนร่วมในการกระทำผิดครั้งนี้ แต่ไม่สามารถปฏิเสธกับพยานหลักฐานได้ เนื่องจากมีติดของกลางอยู่กับตัววันขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย